

LUONNONMUKAISEN TUOTANNON KORVAUKSEN SITOUMUSEHDOT 2016

Sisällysluettelo

1.	Sitoutuminen.....	2
1.1.	Luomusitoumusten sisältö.....	2
1.2.	Sitoutuminen järjestelmään.....	2
1.3.	Sitoumuksen muuttaminen lainsäädännön muuttuessa.....	2
1.4.	Sitoumuksen yleiset edellytykset.....	3
2.	Täydentävät ehdot ja maatalousmaan säilyttäminen	5
2.1.	Täydentävät ehdot.....	5
2.2.	Maatalousmaan säilyttäminen	5
3.	Luonnonmukaisen tuotannon korvauksen perustaso	5
4.	Luomusitoumuksen vähimmäisvaatimukset	7
5.	Sitoumuksen vaatimukset.....	8
5.1.	Sitoumukselle liitettävät lohkot.....	8
5.2.	Sitoumuslohkojen siirtäminen luonnonmukaiseen tuotantoon.....	8
5.3.	Myyntikasvivaatimus ja sitoumusalalla viljeltävät kasvit.....	9
5.4.	Sitoumustyyppin valinta ja muuttaminen.....	10
5.5.	Kotieläinten laskeminen	10
5.6.	Eläinmäärien ja tuotantotaukojen ilmoittaminen	11
5.7.	Eläintenpitokiellon vaikutus kotieläinkorotuksen laskentaan ja maksamiseen	12
5.8.	Luomusitoumus ja ympäristösitoumus.....	13
5.9.	Luonnonmukaisen kotieläintuotannon sitoumus ja eläinten hyvinvointikorvaus.....	13
5.10.	Luomusitoumuksen jatkaminen.....	13
6.	Luonnonmukaisen tuotannon korvauksen maksaminen.....	13
6.1.	Peltoalat, joista korvausta maksetaan	14
6.2.	Korvauksen määrä	15
6.3.	Peltoalat, joille ei makseta korvausta	15
7.	Sitoumusala ja korvauskelpoiset lohkot	15
7.1.	Sitoumuksenalainen peltoala.....	16
7.2.	Vähimmäispinta-ala ja -eläinmäärä	16
7.3.	Korvauskelpoiset lohkot.....	16
8.	Sitoumusalan muutosmahdollisuudet	17
8.1.	Lohkojen liittäminen sitoumukseen.....	17
8.2.	Alan poistaminen luomusitoumuksesta	18
8.3.	Alan lisääminen korvauskelpoiseen peruslohkoon.....	18
8.4.	Korvauskelpoisuuden vaihtaminen.....	18
9.	Sitoumuksen siirtäminen ja sitoumuksen päättymisen	19
9.1.	Sitoumuksesta luopuminen ja sitoumuksen raukeaminen.....	19
10.	Sitoumuksen ja korvauksen epääminen	20
11.	Hakemuksen hylkääminen ja myöhästymisen	20
12.	Korvauksen saajan ilmoitusvelvollisuus.....	20
13.	Asiakirjojen säilyttäminen.....	20
14.	Valvonta ja seuraamukset.....	21
15.	Tuen julkisuus	21
LIITE 1	Avomaan vihannekset	21
LIITE 2	Myyntikasvien luettelo	22
LIITE 3	Täydentävien ehtojen lakisääteiset hoitovaatimukset.....	22
LIITE 4	Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukset.....	26
LIITE 5	Liukaisen tynen vuotuiset enimmäismäärät (kg/ha) eri kasveilla	30
LIITE 6	Muuntokertoimet eläinten muuttamiseksi eläinyksiköiksi	31
LIITE 7	Puutarhakasvit.....	31

1. Sitoutuminen

Luonnonmukaisen tuotannon korvaus on Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmaan vuosille 2014–2020 perustuva EU-osarahoitteinen tukimuoto.

Luonnonmukaisen tuotannon korvauksen sitoumus jakautuu kahteen tilatyypin. Kasvinviljelytilan sitoumusta kutsutaan luonnonmukaisen tuotannon sitoumukseksi ja kotieläintilan sitoumusta luonnonmukaisen kotieläintuotannon sitoumukseksi. Viitattaessa molempiin sitoumuksiin, käytetään yhteisnimitystä luomusitoumus.

1.1. Luomusitoumusten sisältö

Luomusitoumus on joko koko tilaa tai poikkeustapauksessa tilan osaa koskeva sitoumus, josta maksetaan luonnonmukaisen tuotannon korvausta. Sitoumuksen vaatimuksista kerrotaan luvussa 5.

Sitoumukseen kuuluu myös perustaso ja vähimmäisvaatimukset, joista ei suoraan makseta korvausta, mutta niiden noudattaminen on korvauksen maksamisen ehtona. Perustason vaatimuksista kerrotaan luvussa 3 ja vähimmäisvaatimuksista luvussa 4. Sitoumuksen tekijän on noudatettava myös täydentäviä ehtoja. Täydentävien ehtojen vaatimukset on kerrottu luvussa 2.

1.2. Sitoutuminen järjestelmään

Sitoumuksen antamisen yleiset edellytykset täyttävä viljelijä voi antaa luomusitoumuksen.

Luonnonmukaisen tuotannon korvausta voidaan maksaa tässä selvitetyt ehdot täyttävälle viljelijälle sillä edellytyksellä, että hän on toimittanut kirjallisen, lomakkeella 215 annetun luomusitoumuksen vaadittuine liitteineen viimeistään 15.6.2016 siihen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen (ELY-keskus), jonka toimialueella maatilan talouskeskus tai tuotantorakennus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta tai tuotantorakennusta, hakemus on toimitettava siihen ELY-keskukseen, jonka alueella pääosa maatilan peltoalasta sijaitsee. Postitse toimitettu hakemus katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos se on leimattu postissa edellä mainitulle toimivaltaiselle viranomaiselle osoitettuna viimeistään 15.6.2016.

Viljelijä sitoutuu luomusitoumuksen antaessaan viideksi vuodeksi toteuttamaan luonnonmukaisen tuotannon korvauksen ehtoja jäljempänä selvitetyn mukaisesti. Vuonna 2016 annettavan luomusitoumuksen sitoumuskausi alkaa **1.5.2016** ja päättyy 30.4.2021. Sitoumusvuosi alkaa 1.5. ja päättyy 30.4.

Sitoumusta voidaan jatkaa viiden vuoden sitoumuskauden jälkeen vuosi kerrallaan kohdassa 5.10. kerrottujen edellytysten täytyessä.

1.3. Sitoumuksen muuttaminen lainsäädännön muuttuessa

Luomusitoumusta voidaan muuttaa korvauksen ehtoja koskevan lainsäädännön muuttuessa (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013 48 artikla).

Jos korvauksen saaja ei hyväksy muuttamista, sitoumus raukeaa, eikä jo maksettua korvausta peritä takaisin.

1.4. Sitoumuksen yleiset edellytykset

Viljelijään ja maatilaan liittyvät edellytykset

Viljelijällä tarkoitetaan maa- tai puutarhataloutta hallinnassaan olevalla, Suomessa sijaitsevalla maatilalla harjoittavaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä luonnollisten henkilöiden ryhmää tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta siitä, mikä on ryhmän ja sen jäsenien oikeudellinen asema.

Maatilalla tarkoitetaan viljelijän johtamaa yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistön osan tai tuotantorakennuksen ja sen maapohjan muodostamaa, maatalouden harjoittamiseen käytettävää toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäistä tuotantoyksikköä, jota hallitaan yhtenä kokonaisuutena omistuksen tai vuokrauksen perusteella.

Aktiiviviljelijä

Viljelijän tulee olla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2-5 kohdassa tarkoitettu aktiiviviljelijä.

Aktiiviviljelijäksi katsotaan aina viljelijä, jonka suorien tukien myönnetty yhteismäärä hakuvuotta edeltävänä kalenterivuonna on enintään 5 000 euroa, riippumatta siitä mitä viljelijän muu toiminta on. Aktiiviviljelijäksi ei katsota sellaista luonnollista tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmää, joka hallinnoi lentoasemia, rautatieyhtiöitä, vesiyhtiöitä, kiinteistöyhtiöitä, pysyviä urheilukenttiä tai vapaa-ajan alueita, ja jolle suoria tukia on myönnetty yli 5 000 euroa hakuvuotta edeltävänä kalenterivuonna.

Pinta-ala

Luomukorvauksen myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijällä on hallinnassaan ja sitoumuksellaan koko sitoumuskauden vähintään 5 hehtaaria korvauskelpoista peltoalaa tai vähintään 1 hehtaari korvauskelpoista peltoalaa vuosittain puutarhakasvien viljelyssä. Peltoalalla tarkoitetaan maankäyttölajiltaan peltoa olevaa alaa. Puutarhakasveilla tarkoitetaan liitteessä 7 kerrottuja puutarhakasveja.

Ikä

Sitoumuksen hyväksymisen edellytyksenä on, että hakijana oleva luonnollinen henkilö tai hänen puolisonsa on sitoumuksen antamista edeltävän vuoden joulukuun 31. päivänä vähintään 18-vuotias. Vuonna 2016 sitoutuvan hakijan tai hänen puolisonsa tulee täten olla syntynyt viimeistään 31.12.1997. Puolisolla tarkoitetaan hakijan aviopuolisoa tai tämän kanssa avioliitonomaisissa olosuhteissa elävää, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua henkilöä.

Alle 18-vuotiaan antama sitoumus voidaan kuitenkin hyväksyä, jos henkilö on solminut avioliiton, hän harjoittaa maataloutta yhteisomistajana yhdessä vanhempansa kanssa tai ikää koskevasta vaatimuksesta poikkeamiseen on muita erityisiä syitä.

Jos maa- ja puutarhataloutta harjoitetaan useamman viljelijän toimesta tai yhteisömuodossa, sitoumuksen antamisen ja korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että vähintään yksi viljelijä, yhteisön jäsen, osakas tai yhtiömies täyttää ikää koskevan vaatimuksen.

Ikää koskeva vaatimus ei koske julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, vankilatilaa tai koulutilaa.

Luonnonmukaisen tuotannon koulutus

Luonnonmukaisen tuotannon sitoumuksen antamisen edellytyksenä on, että viljelijä tai tilanhoidosta vastaava henkilö on suorittanut vähintään viiden päivän pituisen luonnonmukaisen viljelyn peruskurssin tai hänellä on muu vastaava koulutus luonnonmukaisen maataloustuotannon harjoittamisesta. Muuksi vastaavaksi koulutukseksi hyväksytään esimerkiksi oppilaitoksessa suoritettut opinnot luonnonmukaisesta viljelystä.

Luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevan sitoumuksen antamisen edellytyksenä on, että viljelijä tai tilanhoidosta vastaava henkilö on suorittanut vähintään kahden päivän pituisen luonnonmukaisen kotieläintalouden koulutuksen, eli yhteensä seitsemän päivän koulutuksen.

Yhteisömuotoisella tilalla maatilán hoidosta vastaavan henkilön on täytettävä koulutusvaatimus. Todistus koulutusvaatimuksen täyttämistä on toimitettava sitoumuksen antamisvuonna viimeistään pinta-alatukien viimeisenä hakupäivänä ELY-keskukseen.

Koulutusvaatimuksen täyttämistä ei edellytetä, jos viljelijä hakee kasvitilan sitoumusta ja hänellä on ollut voimassa vuosina 2007–2014 alkanut maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus luonnonmukaisesta tuotannosta tai luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta.

Koulutusvaatimuksen täyttämistä ei edellytetä, jos viljelijä hakee kotieläintilan sitoumusta ja hänellä on ollut voimassa vuosina 2007–2014 alkanut maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta. Jos viljelijällä on ollut luonnonmukaisen tuotannon sopimus (kasvitila), hänen on käytävä kaksi lisäkoulutuspäivää ennen kotieläintilan sitoumuksen hakemista (koulutus suoritettuna viimeistään 30.4.).

Ilmoittautuminen luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmään

Viljelijän on hakeuduttava luomuasetuksen (EY N:o 834/2007) 27 artiklassa tarkoitettuun valvontajärjestelmään sitoumuksen hakuvuonna viimeistään 30.4.2016. **Tilan on noudatettava luonnonmukaisen tuotannon ohjeita 1.5. alkaen.** Valvontajärjestelmään on kuuluttava koko sitoumuskauden ajan. Kasvitilan sitoumusta hakeva tila hakeva hakeutuu luomuvalvontaan palauttamalla ELY-keskukseen Eviran julkaisemat lomakkeet Luomuvalvontalomake 1 sekä täydennyslomake 1A. Tilan on kuuluttava valvontajärjestelmään peltokasvi- ja kasvihuonetuotannon osalta.

Luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevan sitoumuksen tekemisen edellytyksenä on lisäksi, että viljelijä on hyväksytty valvontajärjestelmään niiden eläinlajien osalta, joista hän antaa sitoumuksen. Tuotantosuunnan vaihtamistilanteissa valvontajärjestelmän on koskettava toteutettavaa tuotantosuuntaa.

Kotieläintilan sitoumusta tehtäessä luomuvalvontaan hakeudutaan palauttamalla ELY-keskukseen Eviran julkaisemat lomakkeet Luomuvalvontalomake 1 sekä täydennyslomakkeet 1A ja 1D.

Valvontajärjestelmään hakeutuvan viljelijän maatilalla tulee olla ensimmäisenä sitoumusvuonna viimeistään 15.6. tehtynä valvontajärjestelmän ensimmäinen tuotantotarkastuskäynti, jotta sitoumus voidaan hyväksyä. Vaatimus ei koske tiloja, jotka jo kuuluvat luomuvalvontaan ja ensimmäinen tuotantotarkastuskäynti on tilalla tehty aiemmin.

2. Täydentävät ehdot ja maatalousmaan säilyttäminen

2.1. Täydentävät ehdot

Luonnonmukaisen tuotannon korvauksen myöntämisen edellytyksenä on täydentävien ehtojen noudattaminen. Täydentävien ehtojen sisältöä vaatimuksineen on selvitetty tarkemmin Täydentävien ehtojen oppaassa, joka on luettavissa Mavin ja Eviran internet-sivuilla. Täydentävät ehdot jakautuvat lakisääteisiin hoitovaatimuksiin ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksiin.

Lakisääteiset hoitovaatimukset koostuvat EU:n ja kansallisesta lainsäädännöstä. Säädökset on lueteltu liitteessä 3. Siinä esitetyt säädökset voivat muuttua. Uusimmat muutokset kootaan Täydentävien ehtojen oppaaseen vuosittain. Viljelijä sitoutuu noudattamaan kulloinkin voimassa olevia säädöksiä.

Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista on säädetty valtioneuvoston asetuksella (4/2015 muutoksineen). Liitteessä 4 on lueteltu kyseisen asetuksen keskeisimmät vaatimukset. Asetuksen sisältöä on selvitetty enemmän edellä mainitussa Täydentävien ehtojen oppaassa. Täydentävien ehtojen opas löytyy osoitteesta mavi.fi → Täydentävät ehdot.

2.2. Maatalousmaan säilyttäminen

Maatalousmaa on pidettävä avoimena, jos sitä ei käytetä maataloustoimintaan. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka alalla on taimitarhoja, hedelmäpuita ja marjapensaita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla voi olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 puuta/ha. Puuksi katsotaan yli 2 metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteenliittyneenä useampi runko, sekä 0,5-2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla saa olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 kpl/ha.

Luomusitoumukseen sisältyvän alan käyttö muuhun kuin maataloustoimintaan

Ennen kylvöä, sadonkorjuun jälkeen ja talvikaudella maatalousmaalla ovat sallittuja pellon viljelykuntoa parantavat kunnostustoimenpiteet tai muut vastaavat toimenpiteet, yhdyskuntatekniset työt, matkailuun ja vapaa-aikaan liittyvä toiminta sekä muu vastaava toiminta. Kasvukauden aikana ennen sadonkorjuuta ala voi lyhytaikaisesti olla muussa kuin maatalouskäytössä, jos toiminta ei vahingoita satoa. Maatalousmaalla, jota käytetään muuhun kuin maataloustoimintaan, on noudatettava täydentäviä ehtoja. Käyttö muuhun kuin maataloustoimintaan ei saa vaarantaa alan maatalouskäyttöä seuraavana kasvukautena.

Jos maatalousmaa siirretään kokonaan pois maatalouskäytöstä, siitä on ilmoitettava tukihakemuksessa Maaseutuviraston määräämällä tavalla. Maatalouskäytöstä poistettua maa-alaa ei saa käyttää maataloustoimintaan ilmoitusvuonna eikä sitä seuraavana neljänä vuonna. Maatalouskäytöstä poistettu maa-ala voidaan edellisestä poiketen palauttaa maatalouskäyttöön, jos alalla sijaitsevat rakennukset tai rakennelmat puretaan tai kyseessä on muu kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen hyväksymä hakijasta riippumaton poikkeustilanne.

Maatalousmaan maatalouskäytöstä poistamisen vaikutuksesta lohkolle maksettuihin luomukorvauksiin kerrotaan kappaleessa 8.2.

3. Luonnonmukaisen tuotannon korvauksen perustaso

Luomusitoumuksen tehneen on noudatettava perustason vaatimuksia. Perustasoon sisältyvät vähimmäisvaatimukset (kappale 4.) sekä poimintoja täydentävistä ehdoista (VNa 4/2015) ja ns. nitraatiasetuksesta (VNa 1250/2014). Perustason vaatimukset kerrotaan seuraavassa.

Viljeltyä peltoa ja pysyvien kasvien alaa on viljeltävä hyvän maatalouskäytännön mukaisesti paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen. Viljelty pelto ja pysyvien kasvien ala on muokattava, lannoitettava ja kylvettävä tai istutettava tarkoituksenmukaisella tavalla niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto. Viljeltävien kasvilajien ja -lajikkeiden on oltava alueelle soveltuvia ja kylvettävän siemenmäärän on oltava riittävä. Kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos kyse on lohkoista, jolla viljellään liitteessä 4 tarkoitettuja puutarhakasveja, riittää, että lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään mainittuna määräpäivänä. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen tai istuttamisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö tai istutus on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Jos lohkolle kuitenkin kylvetään tai istutetaan salaattikasveja, kiinankaalia, kukkakaalia, parsakaalia, pinaattia, tilliä, kyssäkaalia tai naurista, esikasviakaan ei tarvitse kylvää määräpäivään mennessä.

Mansikoita, mesimarjoja ja jalomaaraimia viljeltäessä edellytetään, että hehtaarilla on vähintään 15 000 kasvia. Jos mainittuja kasveja viljellään siten, että maanpinnan katteena ei käytetä muovia ja syntyvien rönsytimien annetaan juurtua emotaimien viereen, taimitiheyden on oltava ensimmäisenä kasvukautena vähintään 11 000 kasvia hehtaarilla. Viljeltäessä herukoita ja karviaisia edellytetään 1 200 ja vadelmia 2 800, marjatuomipihlajia ja tyrniä 800, pensasmustikoita 2 250 sekä hedelmäpuita 400 kasvia hehtaarilla.

Viljellyn maatalousmaan kasvinsuojelusta on huolehdittava ja rikkakasvien leviäminen estettävä joko kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on toimittava niin, että korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen on mahdollista. Jos maatalousmaalta ei korjata satoa, maatalousmaan tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että maatalousmaalle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto tai tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato.

- Lannoitteet on levitettävä pellolle siten, että valumia vesiin ei tapahdu eikä pohjamaan tiivistymisvaaraa ole. Lannoituksessa on otettava huomioon keskimääräinen satotaso, viljelyvyöhyke, kasvinvuorotus ja maalaji.
- Lannoitteita ei saa levittää lumipeitteeseen tai routaantuneeseen eikä veden kyllästämään maahan.
- Lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden levittäminen pellolle on kielletty marraskuun alusta maaliskuun loppuun.
- Lannan levitys on sallittu poikkeuksellisesta sääolosuhteesta johtuvasta syystä marraskuun loppuun saakka, mikäli levitysolosuhteet sen sallivat.
- Lannoitus on kielletty viisi metriä lähempänä vesistöä. Seuraavan viiden metrin vyöhykkeellä vesistöä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Lannoitus- ja pintalevityskiellot eivät estä kotieläinten rantalaiduntamista.
- Peltolohkon osilla, joiden kaltevuus on vähintään 15 prosenttia, lietelannan, virtsan ja nestemäisten orgaanisten lannoitevalmisteiden levittäminen muulla tavoin kuin sijoittamalla on aina kielletty. Kalteville peltolohkon osille levitettävät muut lannat ja orgaaniset lannoitevalmisteet on muokattava maahan kahdentoista tunnin sisällä levityksestä.

- Tuotantoeläinten lannassa ja lantaa sisältävissä orgaanisissa lannoitevalmisteissa vuosittain levitettävä kokonaistypen määrä saa olla enintään 170 kg/ha.
- Liukoisen typen enimmäismääriin sisältyy epäorgaanisissa lannoitteissa, tuotantoeläinten lannassa, eläinten laiduntaessa syntyvä lanta mukaan lukien, ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa annettava liukoinen typpi. Laidunnukseen käytettävillä peltolohkoilla laitumelle jäävän lannan sisältämä typpi on otettu huomioon typpilannoituksen enimmäismäärissä.
- Liukoisen typen enimmäismäärät eri kasveille on kerrottu liitteessä 5.
- Toiminnanharjoittajan on teetettävä viiden vuoden välein lanta-analyysi, jossa määritetään lannan sisältämä liukoinen typpi, kokonaistyppi ja kokonaisfosfori. Analyysitulokset on oltava myös toimijalla joka ottaa vastaan lantaa. Lannoitus suunnitellaan joko lanta-analyysin tai täydentävien ehtojen oppaassa esitettyjen taulukkoarvojen perusteella.
- Viljelijän on säilytettävä lanta-analyysin tiedot ja orgaanisten lannoitevalmisteiden tuoteselosteet ja esitettävä ne pyydetessä valvontaviranomaiselle.
- Viljelijän on pidettävä lannoituksesta vuosittain kirjaa ja pyydetessä toimitettava tiedot valvontaviranomaiselle. Kirjanpidon tulee sisältää seuraavat tiedot:

Peltojen ravinnelisäykseen käytetyn lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden ja typpilannoitteiden määrästä sekä niiden sisältämästä liukoisesta tyypestä ja kokonaistyypestä, satotasoista ja ajankohdistusta, jolloin lantaa tai orgaanisia lannoitevalmisteita on levitetty pellolle.

Lisäksi viljelijän on noudatettava liitteessä 3 kerrottua kymmenettä lakisääteistä hoitovaatimusta.

4. Luomusitoumuksen vähimmäisvaatimukset

Maatilalla on noudatettava lannoitevalmistelain (539/2006) nojalla annettuja säädöksiä fosforin käytöstä. Luomusitoumuksen antanut viljelijä saa käyttää enintään 325kg/ha/5 vuodessa eli keskimäärin 65 kilogrammaa fosforia peltohehtaaria kohden vuodessa. Puutarhakasvien lannoituksessa fosforia saa käyttää enintään 560kg/ha/5 vuodessa eli keskimäärin 112 kilogrammaa peltohehtaaria kohden vuodessa. Edellä mainittuihin määriin voidaan soveltaa fosforin tasausta. Fosforilannoituksessa voidaan käyttää enintään viiden vuoden tasausjaksoa. Fosforin tasausjakso on aloitettava, kun sallittu vuosittainen fosforitaso ylitetään. Tasausjakso voidaan aloittaa myös fosforimäärän allissa sallitun vuosittaisen määrän. Tasausjakson alkaminen ja päättyminen on kirjattava lohko-kohtaisesti muistiinpanoihin.

Huom! Ympäristösitoumuksen tehneen tilan on noudatettava ympäristösitoumuksen tilakohtaisen toimenpiteen mukaisia lannoiterajoja fosforin ja typen osalta.

Kotieläinten tuottaman lannan ravinteet on otettava huomioon eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) mukaisesti. Taulukkoarvoja ja lanta-analyysin arvoja ei saa käyttää ristikkäin, eli esimerkiksi toisesta taulukosta ei voi poimia tyyppiä ja toisesta fosforia. Lannan ja perunan solunesteen sisältämästä kokonaisfosforista otetaan huomioon 100 prosenttia. Turkiseläinten lannan fosforista, käsitellyn sakokaivolietteen ja puhdistamolietteen sekä lihaluujauhon ja elintarviketeollisuuden ruokajätteen kokonaisfosforista otetaan huomioon 60 prosenttia. Edellä mainittuja kokonaisfosforin laskentasääntöjä sovelletaan orgaanisiin lannoitevalmisteihin siten, että orgaanisen lannoitevalmisteen sisältämä fosfori otetaan huomioon sen raaka-aineen perusteella, jota lannoitevalmisteessa on eniten.

Kasvinsuojeluaineita on käytettävä asianmukaisesti havaitun tarpeen mukaan ja käyttöohjeita noudattaen. Jos kasvinsuojeluaineita käytetään ammattimaisesti, myös integroidun torjunnan yleisiä periaatteita on noudatettava.

Viljelijän on noudatettava erityistä varovaisuutta varastoitaessa, käsiteltäessä, laimennettaessa ja sekoitettaessa kasvinsuojeluaineita ennen niiden levittämistä ja levittämisen aikana, jotta toimenpiteet eivät vaaranna ihmisten terveyttä eivätkä ympäristöä.

Kasvinsuojeluaineita on säilytettävä asianmukaisessa säilytystilassa erillään elintarvikkeista ja rehusta. Kasvinsuojeluainepakkausten ja kasvinsuojeluainejäännösten talteenotto ja hävittäminen on tehtävä jätelain mukaisesti.

Maatilalla kasvinsuojeluaineita saa levittää vain henkilö, joka on suorittanut turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymän kasvinsuojeluaineita koskevan tutkinnon viimeistään 26. marraskuuta 2015 tai saanut oikeuden kyseisen tutkinnon järjestämiseen tai jolla on voimassa oleva ohjelmakauden 2007–2013 Maatalouden ympäristötuen mukainen kasvinsuojeluaineiden käytön koulutus.

Maatilalla kasvinsuojeluaineiden levitykseen käytettävä kasvinsuojeluruisku on testattava turvallisuus ja kemikaaliviraston hyväksymän testaajan toimesta. Uutta kasvinsuojeluruiskua ei tarvitse testata ennen kuin on kulunut viisi vuotta sen hankinnasta, jos se täyttää koneiden turvallisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (400/2008) säädetyt vaatimukset sekä EN ISO 16119 -standardisarjan määräykset tai, jos kasvinsuojeluruisku on hankittu ennen 15 päivää joulukuuta 2011, SFS-EN 12761 -standardisarjan määräykset. Ammattimaisessa käytössä olevat traktoriruiskut on testattava kerran viimeistään 26 päivänä marraskuuta 2016 ja sen jälkeen joka viides vuosi. Jos levitysväline on aiemmin testattu ohjelmakauden 2007–2013 Maatalouden ympäristötuen mukaisella tavalla, välinettä ei tarvitse testata uudestaan ennen kuin viisi vuotta on kulunut testauksesta.

5. Sitoumuksen vaatimukset

5.1. Sitoumukselle liitettävät lohkot

Sitoumukselle voi lisätä lohkoja tukahaun päättymiseen saakka (vuonna 2016 15.6. asti).

Sitoumusta annettaessa tilan kaikki korvauskelpoiset peltolohkot liitetään sitoumukselle. Luomusitoumuksen ulkopuolelle voidaan jättää pellot, jotka poistetaan maatalouskäytöstä sitoumuskauden aikana tai joilla liitteessä 2 tarkoitettujen myyntikasvien tuottaminen on vaikeaa.

Tällaisia lohkoja ovat esimerkiksi hyvin kiviset lohkot. Tällaisiksi lohkoiksi voidaan katsoa myös lohkot, joille on ilmoitettu ympäristökorvauksen lohkohtainen toimenpide suojavyöhyke tai joita koskee ympäristötuen erityistukisopimus suojavyöhykkeen hoidosta, turvepeltojen pitkäaikaisesta nurmiviljelmästä, luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistämisestä tai ympäristösopimus kurki-, hanhi- ja joutsenpelloista. Mainitut lohkot voidaan kuitenkin myös liittää sitoumuksen sitoumusta annettaessa.

Viljelijä voi antaa sitoumuksen myös pelkästään sellaisista korvauskelpoisista lohkoista, joilla viljellään sitoumuskauden aikana liitteessä 1 tarkoitettuja avomaan vihanneksia. Tilalla ei tämän tilan osan sitoumuksen lisäksi voi olla muuta luomusitoumusta.

Sitoumusta ei voida antaa alasta, jolla viljellään ruokohelpeä energiantuotantotarkoitukseen. Ruokohelpeä voidaan viljellä tilalla sitoumuksen ulkopuolisilla lohkoilla luonnonmukaisesti tai tavanomaisesti, edellyttäen että tuotanto järjestetään tuotantoyksiköihin luonnonmukaisen tuotannon ehtojen mukaisesti.

5.2. Sitoumuslohkojen siirtäminen luonnonmukaiseen tuotantoon

Maatilan kaikki sitoumukseen sisältyvät lohkot on siirrettävä luonnonmukaiseen tuotantoon.

Maatilalla voi olla muuta kuin luonnonmukaista tuotantoa kasvihuonetuotannossa, jos kasvihuoneissa viljellään eri kasvilajeja tai -lajikkeita kuin avomaalla ja tuotanto on järjestetty tuotantoyksiköihin luomusasetuksen mukaisesti eikä ala kuulu luomusitoumukseen.

Maatilan peltoalan viljeleminen luonnonmukaisesti on aloitettava ensimmäisen sitoumusvuoden alusta vähintään viiden hehtaarin alalla tai, jos kyse on liitteessä 1 tarkoitettujen avomaan vihannesten tai liitteen 7 puutarhakasvien viljelystä, vähintään hehtaarin alalla. Kaikkien lohkojen on oltava luonnonmukaisesti viljeltyjä viimeistään toisesta sitoumusvuodesta alkaen. Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon voi tapahtua myös kasvulohkoittain.

Luomusitoumukseen sitoumuskauden aikana liitettujen lohkojen osalta on noudatettava edellä mainittua aikataulua. Toisena sitoumusvuonna tai tätä myöhemmin liitettävillä lohkoilla luonnonmukainen viljely on aloitettava heti, kun lohko liitetään sitoumukseen.

5.3. Myyntikasvivaatimus ja sitoumusalalla viljeltävät kasvit

Luonnonmukaisen tuotannon sitoumuksen tekevällä maatilalla, jolla pellot ovat luonnonmukaisessa tuotannossa (ns. vanha luomutila), on oltava liitteessä 2 tarkoitettuja myyntikasveja yhteensä keskimäärin vähintään 30 prosenttia sitoumusalasta sitoumuskauden aikana.

Luonnonmukaisen tuotannon sitoumuksen tekevällä maatilalla, joka samalla siirtää lohkonsa luomutuotantoon (uusi luomutila) on neljäntenä ja viidentenä sitoumusvuotena oltava viljelyksessä myyntikasveja yhteensä keskimäärin vähintään 30 prosenttia sitoumusalasta.

Maatilalla, joka on tehnyt ohjelmakauden 2007–2013 ympäristötuen erityistukisopimuksen luonnonmukaisesta tuotannosta tai luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta vuonna 2013, on myyntikasveja koskevaa vaatimusta noudatettava vuodesta 2016 alkaen, mainittu vuosi mukaan lukien. Vastaavasti, jos erityistukisopimus on tehty vuonna 2014, on myyntikasveja koskevaa vaatimusta noudatettava vuodesta 2017 alkaen.

Jos viljelijä antaa uuden sitoumuksen lisäalojen liittämisen perusteella kohdassa 8.1. kerrotun mukaisesti, on myyntikasveja kuitenkin viljeltävä alkuperäisen sitoumuksen aikataulussa. Eli jos viljelijä antaa uuden sitoumuksen, koska sitoumukseen liitetään yli 5 hehtaaria alaa, joka ei ole kuulunut edeltävänä vuonna luomusitoumukseen, on myyntikasveja tuotettava.

Myyntikasveja ei tarvitse tuottaa tilalla, jolla sato käytetään pääosin oman karjan rehuksi tai luomusitoumuksen tehneen maatilan kanssa säännöllistä yhteistyötä tekevien luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta sitoumuksen tehneiden mautilojen karjan rehuksi. Yhteistyöstä on tehtävä kirjallinen sopimus, jossa kuvataan yhteistoiminnan laajuus, luonne ja voimassaoloaika. Jotta poikkeusta myyntikasvien viljelemisestä voidaan soveltaa, on jäljennös yhteistyösopimuksesta palautettava ELY-keskukseen.

Myyntikasvivaatimus ei koske luonnonmukaisen kotieläintuotannon sitoumusta eikä avomaan vihannesviljelyn perusteella annettua tilan osaa koskevaa sitoumusta. Avomaan vihannesten viljelyn perusteella annetun sitoumuksen alalla on kuitenkin viljeltävä liitteessä 1 kerrottuja avomaan vihannuksia.

Luomusitoumusalalla voidaan viljellä ruokohelpeä rehuksi tai kuivikkeeksi. Tällaiset alat ilmoitetaan kasvulohkotiedoissa kyseisellä kasvikoodilla.

Luomusitoumuksen tehneellä tilalla kesantoina ja luonnonhoitopeltonurmena ilmoitettuja lohkoja voidaan hyväksyä vuosittain enintään 25 prosenttia sitoumusalasta. Jos ala on tätä suurempi, kesannoista ja luonnonhoitopeltonurmista voidaan kuitenkin maksaa korvausta siitä alasta, joka saadaan jakamalla maatilain korvaukseen oikeuttavien peltoalojen summa kolmella. Laskennassa ei siis huomioida lohkoja, joille korvausta ei makseta, kuten esimerkiksi tilapäisesti viljelemätöntä alaa.

Esimerkiksi, jos 60 % sitoumusalasta on kesantoa, 10 % tilapäisesti viljelemätöntä ja 30 % kauraa, maksetaan korvaus kesannolle siitä osuudesta, joka saadaan jakamalla kauran osuus kolmella. Eli tässä tapauksessa korvaus maksettaisiin kauralle ja kesannosta 10 %:lle, eli yhteensä 40 %:lle sitoumusalasta.

Koko sitoumusala voi olla viherlannoitusnurmena enintään kahtena peräkkäisenä vuotena. Jos on kyse puutarhakasvien viljelyyn liittyvästä luonnonmukaisesta tuotannosta, vähintään yksi hehtaari peltoalaa on kuitenkin oltava puutarhakasvien viljelyksessä. Yksittäinen lohko voi olla viherlannoitusnurmena kolme vuotta peräkkäin.

5.4. Sitoumustyyppien valinta ja muuttaminen

Viljelijä voi antaa sitoumuksen luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta, edellyttäen, että tilalla on vähintään 0,3 eläinyksikköä luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä sitoumushehtaaria kohti. Sitoumushehtaareiksi katsotaan tilan luomusitoumuksella 15.6. olevat lohkot.

Luonnonmukaisen tuotannon sitoumus voidaan muuttaa sitoumuskauden aikana sitoumukseksi luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta edellyttäen, että kyseisen sitoumuksen antamiselle asetetut edellytykset täyttyvät. Korvaus maksetaan luonnonmukaisen kotieläintuotannon mukaisena seuraavasta sitoumusvuodesta lähtien. Sitoumuksen muuttamista haetaan lomakkeella 215 ELY-keskuksesta.

Vastaavasti luonnonmukaisen kotieläintuotannon sitoumus voidaan muuttaa luonnonmukaisen tuotannon sitoumukseksi, jos luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta luovutaan tai kotieläintuotanto lopetetaan tai tilan eläintiheys alenee alle vaaditun rajan.

Jos eläintiheys ei jonakin vuonna täyty, luonnonmukaisen kotieläintuotannon sitoumus muutetaan sitoumukseksi luonnonmukaisesta tuotannosta. Viljelijä voi hakea sitoumuksen muuttamista kotieläintuotannon sitoumukseksi seuraavasta sitoumusvuodesta alkaen.

5.5. Kotieläinten laskeminen

Maatilan luonnonmukaisen kotieläintuotannon on oltava jatkuvaa. Tuotannossa olevat eläinlajit voivat kuitenkin vaihdella. Eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon viljelijän maatilalla luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa olevat, viljelijän tai hänen perheenjäsentensä hallinnassa olevat lypsylehmät, emolehvät, muut naudat, lampaat, vuohet, emakot, lihasiat, karjut sekä kanat, kukot, broilerit, kalkkunat, hanhet ja ankat ja edellä mainitun siipikarjan emolinnut. Tuotantorakennusten on oltava viljelijän hallinnassa.

Maatilalla voi olla myös muuta kuin luonnonmukaista kotieläintuotantoa, jos eläimet ovat eri eläinlajeja kuin luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa olevat ja niiden hoito on järjestetty tuotantoyksiköihin luomusasetuksen mukaisesti.

Eläinten laskennan edellytykset

Nautojen, lampaiden vuohien, sikojen ja siipikarjan pitäjiä tulee olla rekisteröitynyt eläintenpitäjäksi. Nautojen, lampaiden ja vuohien tulee olla merkittyjä ja rekisteröityjä. Sikojen tulee olla merkitty ja eläinmäärät ilmoitettu.

Eläinmäärän laskeminen

Eläinten muuntokertoimet eläinyksiköiksi on kerrottu liitteessä 6.

Tilan eläintiheyttä laskettaessa otetaan huomioon maatilan keskimääräinen eläinmäärä kalenterivuoden aikana.

Jos eläinlaji vaihtuu, eläinyksikkömäärää laskettaessa eläinmäärä otetaan huomioon joko a) seuraavasta tukivuodesta alkaen, mikäli luonnonmukaisen tuotannon valvontaan on hakeuduttu kyseisen eläinlajin osalta viimeistään 30.4. ennen tukivuoden alkua tai b) seuraavan kalenterivuoden alusta, jos valvontajärjestelmään liitytään 30.4. päivämäärän jälkeen. Eläinten laskentakausi päättyy aina kyseisen kalenterivuoden loppuun. Eläinlajin vaihtamisesta on tehtävä ilmoitus ELY-keskukseen lomakkeella 215 päätukihaun yhteydessä.

Eläinyksikköjen määrän laskennassa käytetään eläinrekisteriin merkittyjen eläinten eläinryhmittäistä määrää.

Niiden eläinryhmien osalta, joita koskevaa eläinrekisteriä (siipikarja) ei ole, eläinyksikköjen määrän laskennassa käytetään pidetyn kirjan mukaista kunkin kalenterikuukauden ensimmäisen päivän todellista eläinryhmittäistä määrää.

Keskimääräistä eläinmäärää laskettaessa otetaan huomioon ne lampaiden ja vuohien poikimisilmoitukset, jotka on tehty viimeistään tukivuotta seuraavan vuoden tammikuun 31 päivänä.

Sikojen eläinyksikköjen määrää laskettaessa jätetään keskimääräisten eläinyksikkömäärien laskennasta pois ne kaksi kuukautta, jolloin eläinmäärä on ollut pienin.

Siipikarjan eläinyksikköjen määrää laskettaessa jätetään keskimääräisten eläinyksikkömäärien laskennasta pois ne neljä kuukautta, jolloin eläinmäärä on ollut pienin.

Jos tuenhakija ilmoittaa tuotantotaukoja eläinten laskentajakson ajalle, ei edellä mainittuja vähennyksiä eläinmääriin tehdä.

Jos jonkin eläinryhmän tuotanto on aloitettu tai lopetettu kesken tuen määräytymisajanjakson eikä kyseessä ole koko tilan hallinto-oikeuden siirto, eläinryhmän keskimääräistä lukumäärää laskettaessa eläinten lukumäärät merkitään nollassa aloittamista edeltävinä tai lopettamista seuraavina laskentapäivinä.

5.6. Eläinmäärien ja tuotantotaukojen ilmoittaminen

Eläinmääristä tarvitsee ilmoittaa ainoastaan siipikarja. Muiden eläinlajien osalta hallinto tarkastaa eläinmäärät automaattisesti, kun eläinlaji on ilmoitettu sitoumukseen.

Tuotantotauot on ilmoitettava. Viljelijän esittämän selvityksen perusteella keskiarvoa laskettaessa voidaan jättää ottamatta huomioon tuotantotavan edellyttämä tai kotieläinrakennuksen peruskorjauksesta, laajenuksesta tai tuotantosuunnan muuttamisesta tai ylivoimaisesta esteestä aiheutuva lyhytaikaisen tuotantotauon aikainen eläinyksikkömäärä.

Siipikarjan määrät ja kaikki kalenterivuoden tuotantotauot ilmoitetaan Vipu-palvelussa tai lomakkeella 461 ja lisäksi toimitetaan tuotantotaukoihin liittyen tarvittavat selvitykset. Ilmoitus on tehtävä Maaseutuviraston erikseen määräämänä ajankohtana, tavallisesti tukivuotta seuraavan kalenterivuoden tammi-helmikuussa. Ilmoituksen myöhästyminen aiheuttaa korvauksen alentamisen kappaleessa 11. kerrotun mukaisesti.

Siipikarjan osalta ilmoitetaan kaikkien laskentapäivien eläinmäärät, joista hallinto poistaa automaattisesti neljä pienintä arvoa siipikarjan osalta.

Yhteisömuotoisen yrityksen eläinmäärän huomiointi

Viljelijän vaatimuksesta yhteisömuotoisen yrityksen eläinmäärä voidaan huomioida eläintiheyden laskennassa. Edellytyksenä on, että yhtiö ei ole hakenut kyseisenä korvausvuonna hakenut luonnonmukaista kotieläintuotannon korvausta. Edellytyksenä on lisäksi, että määräysvalta on perheyrietyksen jäsenten hallinnassa siten, että

1) määräysvalta avoimessa yhtiössä tai kommandiittiyhtiössä on yhtiösopimuksen mukaan yhdellä tai useammalla sellaisella yhtiömiehellä, joka on viljelijäperheen jäsen; tai

2) määräysvalta osakeyhtiössä on yhdellä tai useammalla sellaisella osakkaalla tai osuuskunnassa jäsenellä, joka on viljelijäperheen jäsen.

Määräysvallalla osakeyhtiössä tarkoitetaan tässä asetuksessa osakeomistusta, joka tuottaa viljelijälle ja hänen perheyrietyksensä jäsenille yhteensä suoraan yli puolet yhtiön kaikkien osakkeiden yhteenlasketusta äänimäärästä. Määräysvallan on yhteisömuotoisessa yrityksessä oltava viljelijällä tai tämän perheyrietyksen jäsenillä viimeistään 30 päivänä huhtikuuta ennen alkavaa sitoumusvuotta.

Yhteisömuotoisen yrityksen eläimet voidaan lukea vain yhden sellaisen maatilan hyväksi, joka on kokonaan perheyrietyksen jäsenten hallinnassa.

5.7. Eläintenpitokiellon vaikutus kotieläin korotuksen laskentaan ja maksamiseen

Jos viljelijä tai tämän kanssa yritystoimintaa harjoittava perheenjäsen on tuomittu rangaistukseen rikoslain (39/1889) mukaisesta eläinsuojelurikoksesta, törkeästä eläinsuojelurikoksesta tai lievästä eläinsuojelurikoksesta tai viljelijä tai tämän kanssa yritystoimintaa harjoittava perheenjäsen on tuomittu rangaistukseen eläinsuojelulain (247/1996) mukaisesta eläinsuojelurikoksesta sekä samalla määrätty rikoslain mukaiseen eläintenpitokieltoon, kyseistä eläinlajia ei huomioida eläintiheyden laskennassa sinä sitoumusvuonna, jonka aikana teko on valvonnassa todettu.

Jos viljelijä tai tämän kanssa yritystoimintaa harjoittava perheenjäsen on tuomittu eläintenpitokieltoon, kotieläin tilan korotusta ei myönnetä eikä makseta kiellon kohteena olevasta eläinlajista eläintenpitokieltoajalta eikä tekovuoden ja lainvoimaisen tuomion antamisen väliseltä ajalta. Eläinlajia ei myöskään huomioida eläinmäärää hehtaaria kohti koskevien tämän lain mukaisten korvausten eläintiheysvaatimusten laskennassa kyseisen ajan osalta.

Kotieläintilan korotuksen maksaminen kyseessä olevan eläinlajin osalta keskeytetään eikä kyseistä eläinlajia huomioida laskettaessa eläintiheyttä, jos edellä tarkoitettua rikosta tai rikkomusta koskevassa asiassa on aloitettu syyteharkinta.

5.8. Luomusitumus ja ympäristösitumus

Luomusitomuksen antanut viljelijä voi antaa ympäristösitomuksen. Viljelijä ei kuitenkaan voi valita peltolohkoille, jotka sisältyvät luomusitomukseen, ympäristökorvauksen toimenpidettä ”*puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu*”.

Luomusitomuksen tehneelle tilalle ei makseta ympäristökorvausta viherlannoitusnurmiksi ilmoitetuille lohkoille.

Viljelijälle, joka on valinnut ympäristökorvauksen toimenpiteen ”*lietelannan sijoittaminen peltoon*” tai ”*ravinteiden ja orgaanisen aineksen kierrättäminen*”, voidaan maksaa toimenpiteen korvaus vain sellaisista orgaanisista lannoitevalmisteista, jotka ovat luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja.

5.9. Luonnonmukaisen kotieläintuotannon situmus ja eläinten hyvinvointikorvaus

Viljelijä ei voi valita sen eläinlajin osalta, josta hän on antanut sitomuksen luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta, seuraavia eläinten hyvinvointikorvauksen toimenpiteitä:

- nautojen laidunnus laidunkaudella ja jaloittelu laidunkauden ulkopuolella
- nautojen pitkäaikaisempi laidunnus laidunkaudella,
- joutilaiden emakoiden ja ensikoiden ulkoilu,
- emakoiden ja ensikoiden pito-olosuhteiden parantaminen,
- emakoiden ja ensikoiden parannetut porsimisolosuhteet,
- vieroitettujen porsaiden ja lihasikojen karsinoiden kuivittaminen,
- lampaiden ja vuohien laidunnus laidunkaudella ja jaloittelu laidunkauden ulkopuolella,
- lampaiden ja vuohien pitkäaikaisempi laidunnus laidunkaudella tai
- kanojen ja kalkkunoiden ulkoilu.

Situmus luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta voidaan antaa, jos edellä mainitut toimenpiteet vaihdetaan toisiksi toimenpiteiksi tai niistä luovutaan.

5.10. Luomusitomuksen jatkaminen

Jos luonnonmukaisen tuotannon sitomuksen tehnyt tila ei noudata myyntikasvivaatimusta, koska käyttää tilan sadon oman tavanomaisen karjan rehuksi, sitomusta ei voida sitomuskauden päättyessä jatkaa, jos eläimiä ei siirretä luonnonmukaiseen tuotantoon tai maatilalla ei viljellä myyntikasveja sitomuksen vaatimalla tavalla.

Luonnonmukaisen kotieläintuotannon sitomusta voidaan jatkaa sitomuksen päättyessä, jos maatala tuottaa viimeistään viimeisenä sitomusvuonna luonnonmukaisia kotieläintuotteita tai eläviä luonnonmukaisesti kasvatettuja kotieläimiä myyntiin. **Jos viljelijä antaa lisäalojen perusteella uuden sitomuksen kohdassa 8.1. kerrotun mukaisesti, edellä mainittu määräaika määräytyy kuitenkin tilan alkuperäisen sitomuksen perusteella.**

Jos viljelijä alkaa luomusitomuksen päättymisen jälkeen viljellä maatilansa muutoin kuin luonnonmukaisesti, hän voi antaa uuden luomusitomuksen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua sen kasvukauden alusta, jona maatilaa on alettu viljellä muutoin kuin luonnonmukaisesti.

6. Luonnonmukaisen tuotannon korvauksen maksaminen

Korvauksen maksamisen ehtona on, että luomusitoumuksen tehnyt viljelijä hakee vuosittain korvauksen maksua vuosittain sähköisessä haussa tai lomakkeella 101B.

Ensimmäisenä sitoumusvuonna sitoumushakemus on myös maksuhakemus. Seuraavina vuosina korvauksen maksua on haettava erikseen tukihakemuksella sähköisesti tai paperilomakkeella (101B).

Luonnonmukaisen tuotannon korvaus voidaan maksaa luomusitoumukseen sisältyvistä korvauskelpoisista aloista, jotka on ilmoitettu vuosittain tukihakemuksella Maaseutuviraston määräämällä tavalla ja jotka ovat viljelijän hallinnassa kyseisenä vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta.

Luonnonmukaisen tuotannon korvaus voidaan maksaa ensimmäisenä sitoumusvuonna sen jälkeen, kun viljelijän maatilalla tehty ensimmäinen tuotantotarkastus on hyväksytty. Tuen toinen erä voidaan vuosittain maksaa sen jälkeen, kun tilalla on tehty vuotuinen luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmän tuotantotarkastus ja maataloustukien valvonnat on suoritettu.

Tuen toinen erä ja kotieläinkorotus kokonaisuudessaan maksetaan vuosittain kutakin sitoumusvuotta seuraavana keväänä.

Korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että maksettavan korvauksen määrä sitoumus-, sopimus- tai korvausvuodelta on korvauksen saajaa ja yksittäistä korvausta kohden vähintään 100 euroa.

Korvaus voidaan myöntää ja maksaa Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman voimassaoloaikana valtion talousarviossa osoitettujen varojen rajoissa.

Viljelijä voi ilmoittaa vuosittaisella tukihakemuksellaan osan pelloistaan siten, että niille ei haeta kyseisenä vuonna luonnonmukaisen tuotannon korvauksen maksua. Kyseisestä alasta on tehtävä oma kasvulohko ja lisäksi on kirjallisesti ilmoitettava, ettei haeta luomukorvauksen maksua kyseiselle lohkolle. Tällaisessa tapauksessa lohko ei menetä korvauskelpoisuutta ja lohko säilyy sitoumuslohkona.

Luonnonmukaisen tuotannon hakemus voidaan peruuttaa kokonaan tai osittain. Hakemus perutaan lomakkeella 145. Lomake palautetaan luomukorvauksen osalta ELY-keskukseen. Sitoumushakemuksen perumisesta on ilmoitettava ELY-keskukselle.

6.1. Peltoalat, joista korvausta maksetaan

Luonnonmukaisen tuotannon korvausta voidaan maksaa sitoumuksen tehneelle viljelijälle korvauskelpoisiksi hyväksytyistä sitoumuslohkoista, jotka on ilmoitettu vuosittaisella pinta-alatukea koskevalla hakemuksella Maaseutuviraston määräämällä tavalla ja jotka ovat viljelijän hallinnassa kyseisenä vuonna viimeistään 15. päivänä kesäkuuta. **Korvaus maksetaan niille sitoumuslohkoille, joiden ilmoitetaan olevan luonnonmukaisessa tuotannossa tai 1.-3. vuoden siirtymävaiheessa.**

Luonnonmukaisen tuotannon korvaus voidaan maksaa pelto- ja puutarhakasvien viljelyksessä olevasta peltoalasta.

Jos maatila on antanut sitoumuksen vain avomaan vihannesviljelystä, luonnonmukaisen tuotannon korvaus maksetaan vuosittain viljeltävän kasvin mukaan. Avomaan vihannesten korkeampi korvaus, maksetaan vain niille kasvulohkoille, joille kyseisiä kasveja ilmoitetaan. Muille lohkoille maksetaan alempi korvaus kappaleessa 6.2. kerrotun mukaisesti.

Jos kasvulohkolla on talvehtimistuhoja, luonnonmukaisen tuotannon korvaus voidaan maksaa edellyttäen, että viljelyn peltoalan hoito täyttää täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetussa valtioneuvoston asetuksessa asetetut vaatimukset ja että pääosalla lohkon pinta-alasta on korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottava kasvusto. Jollei pääosalla lohkoa ole mahdollista talvehtimistuhojen vuoksi tuottaa korjuu- ja markkinointikelpoista satoa, lohkoista ei voida maksaa korvausta, ellei talvehtimistuhon- aluetta kylvetä keväällä uudelleen.

Pienin korvauskelpoinen kasvulohko, josta maksetaan luomukorvausta, on 0,05 hehtaaria. Tätä pienempi lohko voidaan kuitenkin laskea sitoumuksen vähimmäisalaan, edellyttäen että lohkon pinta-ala on vähintään 0,01 hehtaaria.

6.2. Korvauksen määrä

Luonnonmukaisen tuotannon korvausta maksetaan 160 euroa hehtaarilta vuodessa sitoumuslohkoille. Kotieläintilan sitoumuksen tehneelle korvausta maksetaan (160+134) 294 euroa hehtaarilta. Niille kasvulohkoille, joilla viljellään liitteessä 1 mainittuja avomaan vihanneksia, maksetaan 600 euroa hehtaarilta vuodessa niinä vuosina, kun mainittuja kasveja viljellään. Luonnonmukaisen kotieläintuotannon korvausta ei makseta avomaan vihannestuotannosta maksettavan korvauksen lisäksi samalle alalle.

6.3. Peltoalat, joille ei makseta korvausta

Luonnonmukaisen tuotannon korvausta ei makseta energiantuotantotarkoitukseen viljeltävästä ruokohelpialasta, kasvimaasta, pysyvistä kasvihuonealoista, tilapäisesti viljelemättömästä peltoalasta eikä viljelemättömästä peltoalasta.

Metsäpuiden taimiaineiston tuottamisesta, puuvartisten energiakasvien alasta, joulupuiden kasvatuksesta ja muun hampun kuin Euroopan unionin kokonaan rahoittamaan perustukeen oikeuttavan hampun alasta ei makseta luonnonmukaisen tuotannon korvausta.

Korvausta ei makseta alasta, jota koskee ympäristökorvauksen lohkohtainen toimenpide suoja-
vyöhykkeestä ympäristösopimus kurki- hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpidosta, ohjelmakauden 2007–
2014 ympäristötuen erityistukisopimus suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta, monivaikuttei-
sen kosteikon hoidosta, luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistämisestä tai turvepeltojen
pitkäaikaisesta nurmiviljelystä tai ohjelmakauden 2000–2006 ympäristötuen erityistukisopimus suo-
javyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta.

7. Sitoumusala ja korvauskelpoiset lohkot

Sitoumusala ja korvauskelpoinen peltoala eroavat toisistaan.

Sitoumusala

- on korvauskelpoista peltoalaa
- saa luonnonmukaisen tuotannon korvauksen maksun

Korvauskelpoinen peltoala

- maatalousmaana pysyvän peruslohkon ominaisuus
- voi olla myös sitoumuksen ulkopuolella

Sitoumusalalle maksetaan luonnonmukaisen tuotannon korvausta ja sen tulee olla korvauskelpoista. Korvauskelpoiselle peltoalalle ei makseta korvausta, jos se ei ole luomusitoumuksella.

Lohko säilyy korvauskelpoisena, vaikka siitä ei haeta korvausta tai se vuokrataan tai myydään viljelijälle, jolla ei ole voimassa olevaa vastaavaa sitoumusta.

Lohko menettää korvauskelpoisuuden vain, jos se ei ole enää maankäyttölajiltaan peltoa.

7.1. Sitoumuksenalainen peltoala

Viljelijän on noudatettava luonnonmukaisen tuotannon korvauksen perustasoa sitoumusalalla ja vähimmäisvaatimuksia koko maatilan alueella, vaikka luonnonmukaisen tuotannon korvausta voi saada vain sitoumusalalle. Luonnonmukaisen tuotannon sitoumuksen ehtoja on noudatettava sitoumusalalla.

Jos viljelijän hallinnassa olevassa peltoalassa tapahtuu muutoksia, niistä on ilmoitettava vuosittain kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Muutoksella tarkoitetaan myös jäljempänä selvitetyn korvauskelpoisen lohkon poistamista maatalouskäytöstä.

7.2. Vähimmäispinta-ala ja -eläinmäärä

Viljelijä voi antaa sitoumuksen edellyttäen, että hänellä on 15.6.2016 hallinnassaan vähintään 5 ha, tai puutarhakasvien viljelyssä 1 ha sellaista peltoalaa, joka on korvauskelpoista tai joka voidaan hyväksyä korvauskelpoiseksi. Puutarhakasveilla tarkoitetaan liitteessä 7 kerrottuja puutarhakasveja.

Lisäksi on noudatettava kappaleessa 5.2 kerrottuja vaatimuksia sitoumuslohkojen siirtämistä luonnonmukaiseen viljelyyn.

Vähimmäispinta-alassa voidaan huomioida korvauskelpoiset lohkot, joiden pinta-ala on vähintään 0,01 hehtaaria.

7.3. Korvauskelpoiset lohkot

Korvauskelpoisiksi lohkoiksi katsotaan kaikki sitoumuksen hakuvuotta edeltävän vuonna korvauskelpoisina olleet lohkot edellyttäen, että ne ovat säilyneet korvauskelpoisena.

Korvauskelpoiseksi haettavat lohkot

Valtioneuvoston asetuksessa ympäristökorvauksesta (235/2015) on määritetty lohkot, jotka voivat saada korvauskelpoisuuden. Tällaisia lohkoja ovat:

- lohkot, jotka olivat vuonna 2013 tukikelpoisia maatalouden ympäristötuesta, luonnonhaittakorvauksessa tai pohjoisessa tuessa ja
- lohkot, joilla oli kasvulohkoja vuonna 2013 tai 2014 ja jotka olivat vuonna 2014 tukikelvottomia sekä maatalouden ympäristötuesta että luonnonhaittakorvauksessa ja:
 - 1) jolle on maksettu maatalouden ympäristötukea tai luonnonhaittakorvausta jonakin vuonna 1995–2013;
 - 2) joka on ilmoitettu tukihakemuksessa jonakin vuonna 1995–2004;
 - 3) joka on ilmoitettu maa- ja metsätalousministeriön hyväksymällä lomakkeella numero 175 vuonna 2004; tai
 - 4) jota on koskenut maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen (760/1995) 10 §:ssä tarkoitettu 20-vuotinen maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus.

Korvauskelpoiseksi alaksi ei hyväksytä lohkoa, jolta korvauskelpoisuus on siirretty toiselle lohkolle, joka ei ole korvauskelpoinen 1-4 kohdissa tarkoitetuissa tapauksissa.

Edellä mainituille lohkoille voi hakea korvauskelpoisuutta myös päätukihaussa vuonna 2016, jos lohkoilla ei ole korvauskelpoisuutta.

Tilusjärjestelylohkot

Päätukihaun yhteydessä korvauskelpoisuus voidaan harkinnanvaraisesti myöntää lisäksi ns. tilusjärjestelylohkoille, eli korvauskelvottomalle maankäyttölajiltaan peltoa olevalle alalle, joka on tullut sitoumuksen antavan viljelijän hallintaan kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 88 §:ssä tarkoitetussa uusjakosuunnitelmassa päätettyjen tilusten järjestelyjen kautta. Tämä edellyttää, että uusjakosuunnitelma on saanut lainvoiman ja tilukset on otettu haltuun uusjakosuunnitelman mukaisesti.

Näitä viljelijän hallintaan tulleita korvauskelvottomia peltoaloja voidaan kuitenkin hyväksyä korvauskelpoiseksi vain, jos viljelijän hallinnasta on lainvoimaisen uusjakosuunnitelman mukaan poistunut korvauskelpoisia peltoaloja.

Tilusjärjestelyn perusteella alaa voi hyväksyä korvauskelpoiseksi tilakohtaisesti enintään 5 hehtaaria.

Lohkot, joita ei hyväksytä korvauskelpoiseksi

Korvauskelpoiseksi peltoalaksi ei hyväksytä viljelemätöntä alaa, luonnonlaidunta ja –niittyä eikä avointa hakamaata. Viljelemättömäksi alaksi katsotaan lohkot, jotka eivät ole hoidettua viljelemätöntä peltoa tai tilapäisesti viljelemättömiä. Tilapäisesti viljelemättömiksi ei hyväksytä alueita, jotka on pysyvästi poistettu viljelystä, jotka ovat muutoin pysyvästi viljelemättömiä tai jotka eivät ole vielä olleet viljelykäytössä. Jos korvauskelpoiseksi ilmoitettu lohko ilmoitetaan ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen viljelemättömäksi tai se todetaan sellaiseksi valvonnassa, se lasketaan sitoumuksen peltoalan poistamiseen.

Vuosittaisen hakuasetuksen vaikutus

Vuosittaisessa ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten hakemisesta annettavassa valtioneuvoston asetuksessa kerrotaan, onko korvauskelpoisuuden hakeminen mahdollista.

8. Sitoumusalan muutosmahdollisuudet

8.1. Lohkojen liittäminen sitoumukseen

Luomusitoumukseen voi liittää korvauskelpoisen peltoalan, joka on sisältynyt toisen luomusitoumuksen antaneen viljelijän sitoumukseen ja jonka tämä viljelijä on ilmoittanut edellisenä sitoumusvuonna vuosittaisessa tukihakemuksessa. Tällaisia lohkoja voi sitoumukseen liittää rajoituksetta.

Kaksi viljelijää, joilla kummallakin on luomusitoumus, voivat vaihtaa sitoumuskauden aikana keskenään sitoumuksiin sisältyviä peltolohkoja.

Uuteen luomusitoumukseen voi liittää rajoituksetta kappaleessa 7.3. kerrottuja korvauskelpoisia ja sitoumuksen hakemisvuonna korvauskelpoiseksi hyväksyttäviä aloja.

Myöhemmin, toisena ja kolmantena sitoumusvuonna mainittuja aloja voidaan liittää luomusitoumukseen valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon, jos liitettävä ala on enintään 5 ha. Jos luomusitoumuksen ala on alle 5 ha:n, liitettävä ala voi olla enintään 1 ha.

Jos liitettävän alan koko ylittää edellä mainitut hehtaarirajat, viljelijä voi antaa uuden luomusitoumuksen vuosittaisen tukihaun yhteydessä valtion talousarvion määrärahojen rajoissa.

Neljäntenä ja viidentenä sitoumusvuonna liittäminen ei ole mahdollista, vaan viljelijä voi antaa uuden luomusitoumuksen, jos mainitut hehtaarirajat ylittyvät. Jos uutta sitoumusta ei voida antaa, peltoaloja on viljeltävä sitoumuksen ehtojen mukaisesti ilman korvausta.

Vuosittaisen hakuasetuksen vaikutus

Vuosittaisessa ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten hakemisesta annettavassa valtioneuvoston asetuksessa kerrotaan, minkä lohkojen liittäminen sitoumukseen mahdollista.

8.2. Alan poistaminen luomusitoumuksesta

Sitoumuslohkoja voidaan sitoumuskauden aikana siirtää ilman seuraamuksia toiselle viljelijälle, jolla on luomusitoumus tai viljelijälle, jolla ei ole luomusitoumusta.

Jos luomusitoumukseen sisältyvä viljelijän hallinnassa oleva ja hallinnassa säilyvä korvauskelpoinen lohko ilmoitetaan ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen viljelemättömäksi tai se todetaan sellaiseksi valvonnassa, se katsotaan sitoumuksesta poistetuksi pinta-alaksi ja se menettää korvauskelpoisuutensa ja siihen kohdistuu takaisinperintä. Myös luomusitoumukseen sisältynyt ala, joka poistetaan maatalouskäytöstä perustuesta, viherryttämistuesta ja nuoren viljelijän tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (234/2015) 7 §:ssä tarkoitetulla tavalla, katsotaan sitoumuksesta poistetuksi pinta-alaksi ja se menettää korvauskelpoisuutensa. Viljelijän on maksettava tällaiselle sitoumuksesta poistetulle alalle maksettu korvaus takaisin.

Viljelijä ei ole vastuussa hallinnan siirron jälkeen tapahtuvasta peruslohkon korvauskelpoisuuden häviämisestä. Alalle maksettuun korvaukseen ei tällöin kohdistu takaisinperintää edelliselle sitoutuneelle viljelijälle.

8.3. Alan lisääminen korvauskelpoiseen peruslohkoon

Luomusitoumuksen kohteena olevaan peruslohkoon voidaan valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon ottaen viljelijän hakemuksesta lisätä vuosittain enintään 0,1 hehtaaria sellaista peltoalaa tai sellaista pysyvää nurmea olevaa alaa, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, mutta, jonka perusteella ei ole aikaisemmin ollut oikeutta luonnonmukaisen tuotannon korvaukseen.

Vuosittaisessa ohjelmaperusteisten viljelijäkorvausten hakemisesta annettavassa valtioneuvoston asetuksessa kerrotaan, onko kyseisten alojen lisääminen mahdollista.

8.4. Korvauskelpoisuuden vaihtaminen

Viljelijä voi vaihtaa korvauskelpoisuuden korvauskelpoisen alan ja korvauskelvottoman luonnonmukaiseen tuotantoon siirrettävissä olevan alan välillä. Edellytyksenä on, että korvauskelpoisuus vaihdetaan pois koko peruslohkolta. Peruslohko voidaan vaihdon yhteydessä jakaa.

Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa, jos vaihdettava ala on tilakohtaisesti alle 0,5 hehtaaria. Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa, jos vaihto johtaa korvauskelpoisen alan kasvamiseen. Korvauskelpoisuuden saa vaihtaa vain pysyvästi. Korvauskelpoisuutta saa vaihtaa vain viljelijän omistuksessa olevien alojen välillä.

Korvauskelpoisuuden vaihtoa haetaan lomakkeella 471.

9. Sitoumuksen siirtäminen ja sitoumuksen päätyminen

Sitoumuksen tai sitoumuksen osan siirtämistä on haettava 15 työpäivän kuluessa niiden kohteena olevan alan omistus- tai hallintaoikeuden siirtymisestä.

Jos koko sitoumusala tai osa sitoumusalasta siirretään toiselle henkilölle sitoumuksen voimassaoloaikana, toinen henkilö voi jatkaa sitoumusta siirretyllä alalla. Jos toinen henkilö ei jatka sitoumusta siirretyllä alalla, sitoumus raukeaa siirretyn alan osalta eikä siirrettyyn alaan kohdistu takaisinperintää.

Sitoumusta siirrettäessä sitoumuksen vastaanottajan on täytettävä sitoumuksen antajalle asetetut edellytykset ennen sitoumuksen siirtämistä (**huomaa erityisesti koulutusvaatimus**).

9.1. Sitoumuksesta luopuminen ja sitoumuksen raukeaminen

Raukeaminen

Sitoumus raukeaa, jos korvauskelpoinen ala laskee sitoumuksen tai sitoumuslohkojen siirtämisen johdosta alle vaaditun vähimmäisalan. Raukeamisesta ei seuraa takaisinperintää.

Luopuminen

Viljelijä voi luopua sitoumuksesta, jos hänen hallinnassaan olevat sitoumuslohkot siirretään toisen viljelijän hallintaan.

Jos viljelijä luopuu kirjallisesti sitoumuksesta ennen sitoumuskauden päättymistä, maksettu korvaus peritään takaisin. Maksettu korvausta ei kuitenkaan peritä takaisin seuraavissa tapauksissa:

Sitoumuksesta luopumisen syynä on ylivoimainen este tai poikkeuksellinen olosuhde, joihin luetaan erityisesti seuraavat tilanteet:

- a) tuensaajan kuolema;
- b) tuensaajan pitkäaikainen kyvyttömyys harjoittaa ammattiaan;
- c) tilaan merkittävällä tavalla vaikuttava ankara luonnonmullistus;
- d) tilan kotieläinrakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;
- e) eläinkulikutauti tai kasvitauti, joka vahingoittaa viljelijän koko karjaa tai osaa siitä, tai vastavasti viljelykasveja;
- f) koko tilan tai sen merkittävän osan pakkolunastus, jos kyseinen pakkolunastus ei ollut ennakoitavissa hakemuksen jättöpäivänä.

Hakijan on esitettävä ylivoimaisesta esteestä tyydyttävät todisteet kirjallisesti ELY-keskuksen viranomaiselle. Esimerkiksi työkyvyttömyyseläkkeen osalta tällainen on lääkärinlausunto hakijan terveydentilasta.

Luonnonmukaisen tuotannon korvausta vähennetään siltä osin kuin tuen kautta korvattavia lisäkustannuksia tai tulonmenetyksiä ei ole toteutunut ennen ylivoimaista estettä tai poikkeuksellista olosuhdetta.

Sitoumuksesta luopumisella tarkoitetaan myös tilannetta, jossa tukeen sitoutunut ei hae vuosittaista maksatusta eikä hakematta jättämisen syynä ole edellä tarkoitettu ylivoimainen este tai poikkeuksellinen olosuhde. Tällaisessa tapauksessa ELY-keskus kuulee hakijaa ennen mahdollista tuen takaisinperintää ja sitoumuksen päättymistä koskevan päätöksen tekemistä.

Jos sitoumus halutaan säilyttää voimassa, korvauksen maksua on haettava myös siinä tapauksessa, että luonnonmukaisen tuotannon korvausta ei kyseisenä vuonna voitaisi maksaa (esim. koko pelto-ala on ilmoitettu sellaisena hoidettuna viljelemättömänä peltona, jolle ei makseta luomukorvausta).

Viljelijän on tehtävä kirjallinen ilmoitus sitoumuksesta luopumisesta ELY-keskukselle. Ilmoitus on tehtävä 15 työpäivän kuluessa tapahtuneesta. ELY-keskus tekee päätöksen viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksen noudattamisesta.

10. Sitoumuksen ja korvauksen epääminen

Sitoumus voidaan jättää hyväksymättä tai korvaus myöntämättä, jos korvauksen saamiseksi olosuhteille tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta. Sitoumus voidaan jättää hyväksymättä myös, jos hakija on kesken sitoumuskauden luopunut vastaavasta sitoumuksesta eikä luopumisesta ole kulunut kahta vuotta.

Jos viljelijä alkaa luomusitoumuksen päättymisen jälkeen viljellä maatilansa muutoin kuin luonnonmukaisesti, hän voi antaa uuden luomusitoumuksen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua sen kasvukauden alusta, jona maatilaa on alettu viljellä muutoin kuin luonnonmukaisesti.

11. Hakemuksen hylkääminen ja myöhästyminen

Jos hakemusta ei ole täytetty huolellisesti ja annettu kaikkia tarvittavia tietoja, voidaan hakemus tästä syystä hylättyä.

Jos hakemus tai eläinmääräilmoitus on jätetty säädetyn viimeisen hakupäivän jälkeen, maksua vähennetään 1 % jokaista myöhästynyttä työpäivää kohden (ma-pe, poislukien pyhäpäivät). Hakemus hylätään, jos hakemus myöhästyy yli 25 vrk (mukaan lukien kaikki kalenteripäivät). Hylkäämisestä ja myöhästymisestä on säädetty asetuksissa (EU) N:o 1306/2013 ja (EU) N:o 640/2014.

12. Korvauksen saajan ilmoitusvelvollisuus

Tuensaaja on velvollinen antamaan tuen myöntävälle ELY-keskukselle korvauksen myöntämisen ja maksamisen edellytyksiä koskevat oikeat ja riittävät tiedot.

Viljelijän tai tämän oikeudenomistajan on viipymättä ja viimeistään 15 työpäivän kuluessa ilmoitettava korvauksen myöntäneelle ELY-keskukselle sellaisesta korvauksen saajaa, sitoumusta, maatilaa tai tuettavaa toimintaa koskevasta olosuhteiden muutoksesta, joka saattaa vaikuttaa korvauksen määrään taikka aiheuttaa korvauksen takaisinperimisen tai lakkauttamisen. Tässä tarkoitettuja muutoksia ovat esimerkiksi koko tilan tai tilan osan myynti tai vuokraus toiselle viljelijälle tai muutokset tilan luomuvalvonnassa tilan tai eläinten osalta.

Tietojen toimittaminen

Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman (2014–2020) toimenpiteitä toteuttava korvaussensaaja sitoutuu ohjelman seurannan ja arvioinnin mahdollistamiseksi toimittamaan pyydettyä tietoa korvattavan toimenpiteen vaikutuksista.

13. Asiakirjojen säilyttäminen

Luomukorvauksen saajan on säilytettävä sitoumuksen liittyvät muistiinpanot ja todistukset, joita ei toimiteta korvauksen myöntävälle viranomaiselle, vähintään neljän vuoden ajan sitoumuskauden päättymisestä.

14. Valvonta ja seuraamukset

Viljelijän on annettava vuosittain pinta-alatukia koskevan hakemuksen yhteydessä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle maa- ja metsätalousministeriön ja Maaseutuviraston määräämät tiedot ja selvitykset.

Korvausta valvovilla viranomaisilla on oikeus tehdä korvauksen myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia, korvauksen saajiin kohdistuvia tarkastuksia.

Valvonnassa tarkastetaan pinta-alat sekä ehtojen noudattaminen siten kuin Euroopan unionin ja kansallinen lainsäädäntö edellyttävät.

Viljelijä on velvollinen korvauksetta esittämään tarkastusta suorittavalle kaikki korvaukseen liittyvät asiakirjat ja muutoinkin avustamaan tarkastuksessa. Tarkastusta suorittavalla on oikeus valvontatehtävän edellyttämässä laajuudessa tarkastaa viljelijän kotieläinrakennukset, eläimet, viljelmät ja muut korvauksen kohteena olevat alueet, tuotanto- ja jalostuslaitokset, varastot sekä muut korvauksen myöntämisen ja maksamisen edellytykset. Tarkastuksessa otetaan kuitenkin huomioon kotirauha.

Korvausta vähennetään pinta-alavirheiden perusteella. Korvausta vähennetään tai se jätetään maksamatta myös, jos Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää tai jos viljelijä on jättänyt noudattamatta sitoumukseen perustuvia korvauksen ehtoja. Tehtävän vähennyksen määrään vaikuttavat laiminlyönnin vakavuus, laajuus ja kesto sekä toistuvuus. Luonnonmukaisen tuotannon tuotantotarkastuksissa havaitut sääntöjenvastaisuudet voivat myös johtaa korvauksen vähentämiseen.

Jos korvauksen ehdon noudattamatta jättäminen on vakava tai jos viljelijä on esittänyt väärennettyjä todisteita korvauksen saamiseksi tai hän ei ole toimittanut tarvittavia tietoja, viljelijä suljetaan luonnonmukaisen tuotannon korvauksen ulkopuolelle kyseisen ja seuraavan vuoden ajaksi.

Virheellisesti tai perusteetta maksettu korvaus peritään takaisin, jos korvauksen myöntämisen tai maksamisen edellytykset eivät ole täyttyneet, viljelijä ei ole noudattanut korvauksen ehtoja tai hän on antanut sellaisen virheellisen tai puutteellisen tiedon, joka on olennaisesti vaikuttanut korvauksen myöntämiseen tai maksamiseen, viljelijä kieltäytyy avustamasta tarkastuksessa tai Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää.

Luonnonmukaisen tuotannon korvauksen takaisinperinnät voidaan ulottaa myös aiempiin vuosiin. Pinta-alavirheistä johtuvat takaisinperinnät voidaan ulottaa neljään edelliseen vuoteen. Seuraamukset ympäristökorvauksen ehtopuutteista voidaan määrätä takautuvasti sitoumuksen alkamisvuoteen asti.

15. Tuen julkisuus

Luonnonmukaisen tuotannon korvausta koskevat tiedot ovat julkisia, ja tiedot saa nähtäväksi pyynnöstä asianomaiselta viranomaiselta. EU edellyttää, että jäsenvaltion on julkaistava hakupalvelussa tiedot tuensaajalle Euroopan maatalouden tukirahastosta ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta maksetuista tuista mukaan lukien yksityishenkilöiden tukitiedot. Komissio tavoittelee yksityishenkilöiden tukitietojen julkaisulla maaseuturahastojen käytön läpinäkyvyyden lisäämistä.

LIITE 1 Avomaan vihannekset

Tarhaherne, pensaspapu, valko- eli keräkaali, kiinankaali, kukkakaali, porkkana, lanttu, nauris, mukulaselleri, palsternakka, sipulin pikkuistukkaat, purjo, avomaankurkku, kurpitsa, pinaatti, pehmeä keräsalaatti, raparperi, punajuurikas, keltajuurikas, ruokasipuli (sis. punasipuli ja jättisipuli), punakaali, savoijinkaali (kurttuakaali), ruusukaali, parsakaali, kyssäkaali, lehtiselleri, kesäkurpitsa, rapeakeräsalaatti, tilli, persilja, valkosipuli, meloni, lamopinaatti, muut vihannekset, parsaa, yrttikasvit (alle tai yli 5 v), salaatti.

LIITE 2 Myyntikasvien luettelo

Syysvehnä, syyskaura, kevätvehnä, durumvehnä, syyspelttivehänä, kevätspelttivehänä, ruisvehnä, kevätruus, syysruis, rehuohra, mallasohra, syysohra, kaura, viljojen seoskasvusto, viljojen ja öljykasvien seoskasvusto, tattari, hirssi, kvinoa (kinua), maissi, sokerimaissi, muut viljat, ruokaherne, reuherne, valkuaiskasvien ja öljykasvien seoskasvusto, valkuaiskasvien ja viljojen seoskasvusto, härkäpapu, soijapapu, ruokaperuna, ruokateollisuusperuna, tärkkelysperuna, varhaisperuna, siemenperuna, sokerijuurikas, tupakka, kuitunokkonen, ruistankio (Camelina, kitupellava), kevätrypsi, syysrypsi, kevätrypsi, syysrypsi, auringonkukka, öljykasvien seoskasvusto, humala, kuituhamppu, öljyhamppu, öljypellava, kuitupellava, siemenmausteet ja lääkekasvit, ratamo, kumina, sinappi, lääkepaju, ahdekaunokki (energiantuotantoon), tarhaherne, pensaspapu, valko- eli keräkaali, kiinankaali, kukkakaali, porkkana, lanttu, nauris, mukulaselleri, palsternakka, sipulin pikkuistukkaat, purjo, avomaankurkku, kurpitsa, pinaatti, pehmeä keräsalaatti, raparperi, punajuurikas, keltajuurikas, ruokasipuli (sis. punasipuli ja jättisipuli), punakaali, savoijinkaali (kurttuakaali), ruusukaali, parsakaali, kyssäkaali, lehtiselleri, kesäkurpitsa, rapeakeräsalaatti, tilli, persilja, valkosipuli, meloni, lamopinaatti, muut vihannekset, parsaa, omena, pihlaja (marjantuotantoon), päärynä, muut hedelmät, luumu, tyrni, kirsikka, viinirypäle, mustaherukka, punaherukka, valkoherukka, karviainen, vadelma ja mesivadelma, mansikka, mesimarja, pensasmustikka, marja-aronia, saskatoon (marjatuomipihlaja), muut marjakasvit, koristekasvit (alle tai yli 5 v.), leikkovihreä ja leikkohavu (alle tai yli 5 v.), taimitarhat (alle tai yli 5 vuotta, marja-, hedelmä- ja koristekasvit), yrttikasvit (alle tai yli 5 v), aitohunajakukka, linssi. Valvottu tuotanto seuraavilla siemenkasveilla: apila, englannin raiheinä, italianraiheinän, ruokonata, timotei, nurminata.

LIITE 3 Täydentävien ehtojen lakisäätteiset hoitovaatimukset

Tässä esitetyt säädökset voivat muuttua. Viljelijä sitoutuu noudattamaan kulloinkin voimassa olevia säädöksiä

Ympäristöä, ilmastomuutosta ja maan hyvää maatalouskuntoa koskeviin lakisäätteisiin hoitovaatimuksiin liittyvät säädökset

Hoitovaatimus	Euroopan unionin säännös	Noudatettava kansallinen täytäntöönpanosäännös tai täydentävä säännös
1.	Neuvoston direktiivi 91/676/ETY vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 4 ja 5 artikla	Valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) 5 §, 7 §:n 1 ja 5-8 momentti, 8 §, 10 §:n 1-3, 5-8 ja 10 momentti sekä 11-13, 15 ja 16 §
2.	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY luonnonvaraisten lintujen suojelusta 3 artiklan 1 kohta, 3 artiklan 2 kohdan b alakohta, 4 artiklan 1,2 ja 4 kohta	Luonnonsuojelulaki (1096/1996) 9 §, 24 ja 25 §:n nojalla tehdyt suojelupäätökset, 47 §:n nojalla tehdyt lintuja koskevat suojelupäätökset, 64 a ja 65 b § sekä 65 c §:n nojalla tehdyt päätökset

3.	Neuvoston direktiivi 92/43/ETY luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 6 artiklan 1 ja 2 kohta	Luonnonsuojelulaki (1096/1996) 9 §, 24 ja 25 §:n nojalla tehdyt suojelupäätökset 64 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen alueiden osalta, 64 a ja 65 b § sekä 65 c §:n nojalla tehdyt päätökset
----	---	---

Kansanterveyttä, eläinten terveyttä ja kasvien terveyttä koskeviin lakisäätöihin hoitovaatimuksiin liittyvät säädökset

Hoito-vaatimus	Euroopan unionin säännös	Noudatettava kansallinen täytäntöönpanosäännös tai täydentävä säännös
4	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 178/2002 elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 14 ja 15 artikla, 17 artiklan 1 kohta* sekä 18, 19 ja 20 artikla</p> <p>* sellaisena kuin se on pantu täytäntöön erityisesti seuraavilla säännöksillä:</p> <p>Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 470/2009 yhteisön menettelyistä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläimistä saatavissa elintarvikkeissa, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta 14 artikla</p> <p>Komission asetukset (EY) N:o 37/2010 farmakologisesti vaikuttavista aineista ja niiden eläinperäisissä elintarvikkeissa esiintyvien jäämien enimmäismääriä koskevasta luokituksesta liite</p> <p>Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 852/2004 elintarvikehygieniasta 4 artiklan 1 kohta sekä liitteessä I olevan A osan II jakson 4 kohdan g, h ja j alakohta, 5 kohdan f ja h alakohta ja 6 kohta sekä III jakson 8 kohdan a, b, d ja e alakohta ja 9 kohdan a ja c alakohta</p> <p>Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 853/2004 eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 3 artiklan 1 kohta ja liitteen III IX jakson I luvun 1 kohdan b, c, d ja e alakohta, 2 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohta, b alakohdan i ja ii alakohta sekä c alakohta, 3 kohta, 4 kohta, 5 kohta, II luvun osan A 1, 2,</p>	<p>Noudatettava kansallinen täytäntöönpanosäännös tai täydentävä säännös</p> <p>Elintarvikelaki (23/2006) 22 §</p> <p>Maa- ja metsätalousministeriön asetus elintarvikkeiden alkutuotannon elintarvikehygieniasta (1368/2011) 5 §:n 2 ja 3 momentti ja 7 §, liitteen 1 johdanto-osa sekä liitteessä 2 olevan 4 luvun 4.2 kohdan 2—5 alakohta, 4.3 kohdan 1, 2 ja 6 alakohta ja 4.4. kohdan 4 alakohta ja liitteen 5 luku</p> <p>Laki eläinten lääkitsemisestä (387/2014) 8 ja 9 §:n nojalla säädetyt lääkkeen, lääkeaineen ja lääkevalmisteen käyttöä koskevat kiellot sekä 10 §:n 1 momentti, 11 § ja 12 §:n 1—3 momentti</p> <p>Valtioneuvoston asetus eräiden lääkeaineiden käytön kieltämisestä eläimille (1054/2014) 4 §:n 5 kohta</p> <p>Maa- ja metsätalousministeriön asetus lääkkeiden käytöstä ja luovutuksesta eläinlääkinnässä (948/2014) liitteessä 2 olevan 1 luvun 4 kohta</p> <p>Maa- ja metsätalousministeriön asetus tuotantoeläinten lääkityksestä pidettävästä kirjanpidosta (949/2014) 4 ja 5 §)</p>

	<p>3 ja 4 kohta, osan B 1 kohdan a ja d alakohta, 2 kohta, 4 kohdan a ja b alakohta, liitteen III X jakson I luvun 1 kohta</p> <p>Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 183/2005 rehuhygieniä koskevista vaatimuksista 5 artiklan 1 kohta ja liitteen I osan A I jakson 4 kohdan e ja g alakohta, II jakson 2 kohdan a, b ja e alakohta, 5 artiklan 5 kohta sekä liitteen III 1 ja 2 kohta, 5 artiklan 6 kohta</p> <p>Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 396/2005 torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta 18 artikla</p>	
5	<p>Neuvoston direktiivi 96/22/ETY tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa 3 artikla a, b, d ja e alakohta sekä 4, 5 ja 7 artikla</p>	<p>Laki eläinten lääkitsemisestä (387/2014) 10 §:n 1 momentti</p> <p>Maa- ja metsätalousministeriön asetus tuotantoeläinten lääkityksestä pidettävästä kirjanpidosta (949/2014) 4 ja 5 §)</p> <p>Valtioneuvoston asetus eräiden lääkeaineiden käytön kieltämisestä eläimille (1054/2014) 4 §:n 1–4 kohta ja 6–7 §)</p>
6	<p>Neuvoston direktiivi 2008/71/EY sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 3, 4 ja 5 artikla</p>	<p>Laki eläintunnistusjärjestelmästä (238/2010) 9, 11, 19 ja 21 §;</p> <p>Maa- ja metsätalousministeriön asetus sika-eläinten tunnistamisesta (720/2012) 5–8 §</p>
7	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000 nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 4 ja 7 artikla</p>	<p>Laki eläintunnistusjärjestelmästä (238/2010) 13, 19 ja 21 §;</p> <p>Maa- ja metsätalousministeriön asetus nautaeläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä (1391/2006) 6–10, 14 ja 15 §</p>
8	<p>Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004 lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta 3–5 artikla</p>	<p>Laki eläintunnistusjärjestelmästä (238/2010) 13, 19 ja 21 §;</p> <p>Maa- ja metsätalousministeriön asetus lammasma- ja vuohieläinten merkitsemisestä ja rekisteröinnistä (469/2005) 6, 8–10, 13 ja 14 §</p>
9	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001 tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 7, 11–13 ja 15 artikla</p>	<p>Eläintautilaki (441/2013) 14 ja 19 § sekä 4 luvun säännösten nojalla annetut päätökset tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden vastustamiseksi</p>

10	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009 kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 92/414/ETY kumoamisesta 55 artiklan ensimmäinen ja toinen virke	
----	--	--

Eläinten hyvinvointia koskeviin lakisäätteisiin hoitovaatimuksiin liittyvät säädökset

Hoito-vaatimus	Euroopan unionin säännös	Noudatettava kansallinen täytäntöönpanosäännös tai täydentävä säännös
11, 12, 13	<p>Neuvoston direktiivi 2008/119/EY vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista, 3 ja 4 artikla</p> <p>Neuvoston direktiivi 91/630/ETY sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista, 3 artikla ja 4 artiklan 1 kohta</p> <p>Neuvoston direktiivi 98/58/EY tuotantoeläinten suojelusta, 4 artikla</p>	<p>Eläinsuojelulaki (247/1996) 3 §:n 1 momentin ensimmäinen ja toinen virke, 4—5 §, 6 §:n 1 momentin toinen ja kolmas virke, 7 §, (siat, kanat ja broilerit), 26 a §, 26 b § (broilerit) sekä 26 c §:n 3 ja 4 momentti (broilereiden kasvatustiheys)</p> <p>Eläinsuojeluasetus (396/1996) 1 §, 2 § lukuun ottamatta 1 momentin viimeistä virkettä, 3—4 ja 6—11 §, 14 §:n 6 a kohta sekä 23 §</p> <p><i>Eläinlajikohtaisten asetusten säännökset:</i> Valtioneuvoston asetus nautojen suojelusta (592/2010) lukuun ottamatta 3 §:n 3 momentin toista ja kolmatta virkettä, 4 §:n 1 momentin viimeistä virkettä, 5 §:n 3 momenttia, 6 §:n 5 momenttia, 9 §:n 1 momenttia, 11 §:n 2 momentin viimeistä virkettä sekä 3 ja 4 momenttia, 12 §:n 2 momenttia, sekä 15 -17 §:ää</p> <p>Valtioneuvoston asetus sikojen suojelusta (629/2012) lukuun ottamatta 4 §:n 4 momentin toista virkettä sekä 5 ja 6 momenttia ja 5 §:n 4 momenttia.</p> <p>Valtioneuvoston asetus lampaiden suojelusta (587/2010) lukuun ottamatta 3 §:n 2 momenttia, 5 §:n 1 ja 2 momentin viimeistä virkettä, 7 §:n viimeistä virkettä ja 9 §:n 2 momentin viimeistä virkettä ja 3 momenttia sekä 10 §:n 1 momentin ensimmäistä ja kolmatta virkettä ja 13—15 §:ää</p> <p>Valtioneuvoston asetus vuohien suojelusta (589/2010) lukuun ottamatta 3 §:n 2 momenttia, 5 §:n 1 ja 3 momentin viimeistä virkettä, 7 §:n 2 momenttia, 9 §:n 2 momentin viimeistä virkettä ja 3 ja 4 momenttia sekä 12 ja 13 §:ää</p> <p>Valtioneuvoston asetus tarhattavien peurojen suojelusta (590/2010) lukuun ottamatta 3 §:n 2 momentin ensimmäistä virkettä</p> <p>Valtioneuvoston asetus strutsieläinten suoje-</p>

		<p>lusta (676/2010) lukuun ottamatta 3 §:n 1 momentin toista virkettä, 2 momentin viimeistä virkettä ja 5 momentin ensimmäistä ja kolmatta virkettä, 4 §:n 1 momentin toista ja kolmatta virkettä, 6 §:n 3 momentista muuta kuin ensimmäistä virkettä ja 4 momenttia, 8 §:n 1 momentin viimeistä virkettä ja 2 ja 3 momenttia, 9 §:n 1 ja 2 momenttia ja 3 momentin viimeistä virkettä sekä 11 §:ää</p> <p>Valtioneuvoston asetus kanojen suojelusta (673/2010) lukuun ottamatta 3 §:n 3 momentin viimeistä virkettä, 4 §:n 4 momenttia, 5 §:n 1 momentin viimeistä virkettä, 8 §:n 2 momenttia, 11 §:n 4 momenttia ja 14 §:ää</p> <p>Valtioneuvoston asetus hevosten suojelusta (588/2010) lukuun ottamatta 2 §:n 4 momenttia, 3 §:n 3 momentin toista virkettä, 4 §:n 1 momentin viimeistä virkettä, 6 §:n 3 momenttia ja 8 §:n 1, 3 ja 4 momenttia</p> <p>Valtioneuvoston asetus tarhattavien biisonien suojelusta (591/2010) lukuun ottamatta 2 §:n 3 momenttia</p> <p>Valtioneuvoston asetus turkiseläinten suojelusta (1084/2011) lukuun ottamatta 3 §:n 1 momentista muuta kuin ensimmäistä virkettä, 3 §:n 2 momenttia ja 4 momentin toista virkettä, 4 §:n 5 momenttia, 8 §:n 1 momenttia, 9 §:n 2—4 momenttia, 10 ja 12 §:ää</p> <p>Valtioneuvoston asetus ankojen ja hanhien suojelusta (675/2010) lukuun ottamatta 3 §:n 3 momentin viimeistä virkettä ja 4 momenttia, 4 §:n 1 momentin toista virkettä 5 §:n 3 momenttia, 8 §:n 3 momenttia sekä 9 §:n 1—3 momenttia</p> <p>Valtioneuvoston asetus kalkkunoiden suojelusta (677/2010) lukuun ottamatta 3 §:n 3 ja 4 momenttia, 4 §:n 1 momenttia ja 2 momentin viimeistä virkettä, 5 §:n 4 momenttia 6 §:n 5 momenttia, 8 §:n 3 ja 4 momenttia sekä 9 §:ää</p> <p>Valtioneuvoston asetus broilereiden suojelusta (375/2011) lukuun ottamatta 3 §:n 3 momentin viimeistä virkettä, 4 §:n 4 momenttia ja 5 momentin viimeistä virkettä sekä 9, 11—16, 18 ja 19 §:ää</p>
--	--	--

Valtioneuvoston asetus täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista (4/2015) muutoksineen.

Tässä esitetyt vaatimukset voivat muuttua. Viljelijä sitoutuu noudattamaan kulloinkin voimassa olevia vaatimuksia.

Maaperän suojeleminen eroosiolta

Vesistöjen ja valtaojien varsilla oleville peltolohkoille on jätettävä vähintään 1 metrin levyinen, muokkaamaton piennar, jolle ei levitetä lannoitteita eikä kasvinsuojeluaineita. Piennarta ei tarvitse jättää, jos

1) maatalousmaan ja vesistön tai valtaojan välillä on metsää, pensaikkoa, tonttimaata, tiealuetta, jouto- tai kitumaata tai muuta aluetta aina vähintään keskimäärin 10 metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse maatalousmaalle;

2) maatalousmaa sijaitsee tulvapenkereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois pumppaamalla tai muulla vastaavalla tavalla.

Pientareilla rikkakasvien pesäketorjunta kasvinsuojeluaineilla on mahdollista vaikeissa rikkakasvitapauksissa. Jos pientareen kasvillisuus vaurioituu tai tuhoutuu talven aikana, rikkakasvien pesäketorjuntaa tehtäessä tai ojien kunnostustyön yhteydessä tai muusta vastaavasta syystä tai on kyse ensimmäistä kertaa viljelykäyttöön otettavasta lohkoista, jonka pientareella ei ole aikaisempaa nurmikasvillisuutta, nurmikasvillisuus on kylvettävä heti olosuhteiden salliessa.

Hoidettu viljelemätön pelto

Hoidettu viljelemätön pelto tarkoittaa pellolla tuotantoon käyttämätöntä kesantopeltoa. Hoidettujen viljelemättömien peltujen on oltava viherkesantoa tai sänkikesantoa ja niiden kasvusto on uusittava tarvittaessa, jollei jäljempänä muuta mainita. Jos peltolohkolla ei ole ennestään viherkesantoa, se on kylvettävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Poikkeuksellisenä sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden runsaiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt kylvämisen. Viherkesannon kasvuston kylvössä on käytettävä riittävää määrää siemeniä peittävän kasvuston aikaansaamiseksi.

Pohjavesialueilla hoidettujen viljelemättömien peltolohkojen on oltava kasvipeitteisiä. Pohjavesialueilla perustettavan uuden hoidetun viljelemättömän pellon siemenseoksen painosta enintään 20 prosenttia voi olla apilan, virnan, sinimailasan, vuohenherneen, mesikän tai muun vastaavan tyyppä sitovan kasvin siementä. Viljelijän on merkittävä lohko kohtaisesti muistiin käytetyn siemenseoksen sisältö.

Kasvipeitteisyysvaatimuksesta voidaan kuitenkin poiketa erityisistä syistä, esimerkiksi silloin, kun pellon viljelykuntoa parannetaan torjumalla vaikeasti hävitettäviä rikkakasveja, tekemällä lyhytaikaisia kunnostustoimenpiteitä, ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tilanteissa tai jos poikkeamiseen on joku muu erityinen syy. Avokesantoa hoidettu viljelemätön pelto voi olla vain edellä mainittujen erityisten syiden vuoksi. Lyhytaikaisia kunnostustoimenpiteitä ovat esimerkiksi salaojitus, kalkitus sekä valtaojien kaivuu ja perkaus. Kasvipeitteisyysvaatimuksesta voidaan poiketa vain lyhytaikaisen kunnostustoimenpiteen edellyttämässä laajuudessa. Hoidetun viljelemättömän

pellon kasvipeitteisyysvaatimuksesta ei ole mahdollista poiketa, jos kyseessä on ensimmäistä kertaa viljelykäyttöön otettava lohko.

Hoidetulla viljelemättömällä pellolla on estettävä rikkakasvien leviäminen. Rikkakasveja voidaan torjua kemiallisesti vain silloin, kun parannat pellon viljelykuntoa tai kasvuston päättämisen yhteydessä 1.9. alkaen.

Avo-, sänki- ja yksivuotista viherkesantoa ei saa lannoittaa. Monivuotista viherkesantoa voidaan lannoittaa ainoastaan perustamisen yhteydessä. Typpilannoitelmäärä voi olla enintään 50 prosenttia eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien liitteessä 5 tarkoitetuista muiden viljojen enimmäislannoitusmääristä.

Hoidetun viljelemättömän pellon kasvusto voidaan päättää kemiallisesti tai mekaanisesti 1 päivästä syyskuuta alkaen. Kasvusto voidaan päättää aikaisintaan 15 päivänä heinäkuuta, jos hoidetulle viljelemättömälle pellolle kylvetään nurmikasveja tai syksyllä kylvettäviä tai istutettavia kasveja. Hoidetun viljelemättömän pellon mahdollinen muokkaus ja lannoitus on tehtävä tällöin kylvön tai istutuksen yhteydessä.

Jos hoidettu viljelemätön pelto on ilmoitettu viherryttämistuen ekologisen alan kesannoksi, kasvusto voidaan päättää ja muokata edellä sanotusta poiketen aikaisintaan 15 päivänä elokuuta, jos alalle kylvetään nurmikasveja tai syksyllä kylvettäviä tai istutettavia kasveja. Ekologisen alan kesannon kasvuston voi päättää kemiallisesti aikaisintaan 15 päivänä heinäkuuta. [Kasvustoa voidaan hyödyntää taloudellisesti ja laiduntaa 15.8. jälkeen.](#)

Viljelyn maatalousmaan hoito

Viljeltyä peltoa ja pysyvien kasvien alaa on viljeltävä hyvän maatalouskäytännön mukaisesti paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen. Viljelty pelto ja pysyvien kasvien ala on muokattava, lannoitettava ja kylvettäviä tai istutettava tarkoituksenmukaisella tavalla niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto. Viljeltävien kasvilajien ja -lajikkeiden on oltava alueelle soveltuvia ja kylvettävän siemenmäärän on oltava riittävä. Kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos kyse on lohkoista, jolla viljellään jäljempänä kerrottuja puutarhakasveja¹, riittää, että lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään mainittuna määräpäivänä. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen tai istuttamisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö tai istutus on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Jos lohkolle kuitenkin kylvetään tai istutetaan salaattikasveja, kiinankaalia, kukkakaalia, parsakaalia, pinaattia, tilliä, kyssäkaalia tai naurista, esikasviakaan ei tarvitse kylvää määräpäivään mennessä.

Mansikoita, mesimarjoja ja jalomaaraimia viljeltäessä edellytetään, että hehtaarilla on vähintään 15 000 kasvia. Jos mainittuja kasveja viljellään siten, että maanpinnan katteena ei käytetä muovia ja syntyvien rönsytimien annetaan juurtua emotaimien viereen, taimitiheyden on oltava ensimmäisenä kasvukautena vähintään 11 000 kasvia hehtaarilla.

Viljeltäessä herukoita ja karviaisia edellytetään 1 200 ja vadelmia 2 800, marjatuomipihlajia ja tyrniä 800, pensasmustikoita 2 250 sekä hedelmäpuita 400 kasvia hehtaarilla.

Pysyviä nurmia ja pysyviä laitumia voidaan lannoittaa ja laiduntaa tarkoituksenmukaisella tavalla. Tarvittaessa niiden kasvuston voi uusia muokkaamalla ja kylvämällä heinä- ja nurmirehukasvien siemenillä. Kylvö on tehtävä viimeistään 30.6. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Jos pysyvää laiduntaa ja pysy-

vää nurmea käytetään laidunnukseen, siitä ei saa aiheutua maaperän eroosiota ja maanpinnan on säilyttävä kasvipeitteisenä. Niiton ajankohdassa ja toteuttamisessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lintujen ja nisäkkäiden suojelu.

Viljelyn maatalousmaan kasvinsuojelusta on huolehdittava ja rikkakasvien leviäminen on estettävä joko kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on toimittava niin, että korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen on mahdollista. Jos maatalousmaalta ei korjata satoa, maatalousmaan tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että maatalousmaalle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto tai tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato.

1) Puutarhakasvit Puutarhakasveihin luetaan tässä ne kasvulohkot, joilla kasvatetaan koristekasveja, vihanneksia, siemenmausteita, mauste- ja lääkekasveja. Koristekasveihin luetaan yksi- ja monivuotiset avomaalla leikko- ja kuivakukiksi viljellyt koristekasvit.. Vihanneksiin luetaan myös muun muassa tilli, persilja, maa-artisokka ja piparjuuri sekä monivuotiset vihannekset kuten raparperi ja parsas. Siemenmausteisiin luetaan muun muassa korianteri, kumina ja sinapit. Mauste- tai lääkekasveihin voidaan lukea muun muassa basilika, etelänarnikki, helokki, iisoppi, kamomillasaunio, kangasaju-ruoho, kehäkukka, keltakatkerokko, kesäkynteli, kissanminttu, koiruoho, kultapiisku, liperi, maraljuuri, maurinmalva, maustekirveli, maustemeirami, minttu, mäkikuisma, särmäkuisma, mäkimeirami, niityhumala, nokkonen, ei kuitenkaan kuitunokkonen, punahattu, purasruoho, rakuuna, ratamot, reunuspäivänkakkara, rohtoraunioyrtti, rohtosormustinkukka, rohtovirmajuuri, ryytisalvia, saksankirveli, siankärsämä, sitruunamelissa, takiaiset, timjami, tuoksuampiaisyrtti, ukontulikukka, rohtotulikukka, unikko, öljyunikko, villasormustinkukka, väinönputki, yrtti-iiso ja lääkepaju.

Sängen poltto

Sängen poltto on sallittu ainoastaan, jos se on välttämätöntä kylvön toteutuksen tai rikkakasvien, kasvitautien tai tuholaisien torjunnan kannalta.

Suojakaistat

Vesistöjen varsilla olevalla maatalousmaalla on noudatettava valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) 10§:n 7 momentin mukaisia lannoitus- ja lannanlevityskieltoja

Hukkakauran ja jättiputken torjunta

Hukkakauran saastuttamalla maatalousmaalla on huolehdittava hukkakauran torjunnasta joko kemiallisesti, mekaanisesti, kitkemällä tai muilla toimenpiteillä hukkakauran torjunnasta annetun lain (185/2002) mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen antamaa hukkakauran torjuntaohjetta tai torjuntasuunnitelmaa on noudatettava.

Kaukasianjättiputki, persianjättiputki ja armenianjättiputki on torjuttava maatalousmaalla joko kemiallisesti, mekaanisesti, kitkemällä tai muilla toimenpiteillä.

Pohjaveden suojelu

Maatilalla on maataloustoiminnassa noudatettava ympäristönsuojelulain (572/2014 17§) sekä vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen (1022/2006 4a§) säädettyä päästökieltoa pohjaveteen. Viljelijän on oman tilansa osalta hyvä tarkistaa, ettei tilan toiminnasta aiheudu edellä mainitun asetuksen (1022/2006) liitteessä E mainittujen ympäristölle

vaarallisten ja haitallisten aineiden suoria tai epäsuoria päästöjä (esim. polttoaineista, voiteluaineista tai kasvinsuojeluaineista).

Kastelu

Kasteluveden käytössä on noudatettava, mitä vesilain (587/2011) 4 luvussa säädetään veden ottamisesta.

Maisemapiirteiden säilyttäminen

Puuryhmät ja yksittäiset puut, jotka on suojeltu luonnonsuojelulain (1096/1996) 29 §:n 1 momentin 9 kohdan perusteella, on säilytettävä, jos ne kasvavat peltoa, pysyvää laidunta tai pysyvää nurmea olevan peruslohkon sisällä, peruslohkon pientareella tai toisiinsa rajoittuvien peruslohkojen välisellä alueella enintään 0,2 hehtaarin alalla. Lisäksi luonnonsuojelulain 23 §:ssä tarkoitettujen enintään 0,2 hehtaarin suuruiset luonnonmuistomerkit on säilytettävä, jos ne ovat peruslohkon sisällä, peruslohkon pientareella tai toisiinsa rajoittuvien peruslohkojen välisellä alueella. Puita ei saa leikata lintujen pesimäaikaan.

LIITE 5 Liukoisen typen vuotuiset enimmäismäärät (kg/ha) eri kasveilla

Huom! Ympäristösitoumuksen tehneen tilan on noudatettava ympäristösitoumuksen tilakohtaisen toimenpiteen mukaisia lannoiterajoja typen ja fosforin osalta.

Kasvi	Kivennäismaat	Eloperäiset maat
Ohra, kaura ja seosviljat	160	120
Kevätvehnä	170	130
Syysruis		
-syksyllä	30	30
-kevällä	150	120
Kevätruis	160	120
Syysvehnä, ruisvehnä ja speltti- vehnä		
-syksyllä	30	30
-kevällä	170	140
Muut viljat, niiden seokset ja muut peltokasvit	160	120
Nurmet	250	210
Laitumet	210	170
Syysrypsi ja syysrapsi*	200	160
Kevätrypsi ja kevätropsi	170	130
Pellavat, maissi öljyhamppu ja auringonkukka	150	110
Palkokasvit	60	40
Sokerijuurikas	170	130
Varhaisperuna	100	80
Tärkkelysperuna	130	90
Muu peruna	120	80
Kaalikasvit ja purjo	250	210
Muut sipulikasvit	160	120
Juurekset	200	170
Mauste- ja yrttikasvit	120	80
Muut vihannes- ja puutarha- kasvit	210	170

Marja- ja hedelmäkasvit	140	100
Taimitarhatuotanto	200	160

*Lannoitusta ennen syyskuun alkua ei katsota syyslannoitukseksi, mutta se vähennetään enimmäismääristä.

Jos liukoisen typen lannoitusmäärä ylittää 150 kg/ha vuodessa, määrä on jaettava vähintään kahteen erään, joiden levittämisen välisen ajan on oltava vähintään kaksi viikkoa.

Syyskuun alusta alkaen tuotantoeläinten lannassa ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa levitettävän liukoisen typen määrä saa olla enintään 35 kg/ha. Syksyllä levitetyn liukoisen typen määrä huomioidaan kokonaisuudessaan osana seuraavan viljelykasvin lannoitusta.

LIITE 6 Muuntokertoimet eläinten muuttamiseksi eläinyksiköiksi

Eläinryhmä	Eläinyksikkökerroin (ey)
Nautaeläimet	
- Sonnit, härät, emolehvät, lypsylehvät ja muut yli 2-vuotiaat naudat	1,0
- sonnit, härät, muut naudat 6 kk – 2-vuotiaat	0,6
- sonnit, härät, muut naudat alle 6 kk	0,4
Lampaat ja vuohet	
- uuhet, pässit, kutut ja pukit yli 1-vuotiaat	0,2
- karitsat ja kilit (3-12 kk)	0,06
Siat	
- emakot, väh. 8 kk	0,5
- muut siat 3-8 kk, vieroitettut porsaas: 0-3 kk ikäluokasta 2/3-osaa	0,3
- karjut, väh. 8 kk	0,3
Siipikarja	
- munivat kanat väh. 16 vk	0,014
- broilerit	0,007
- kalkkunat, hanhet, ankat, sorsat, fasaanit	0,03
- emolinnut: broileri väh. 18 vk	0,02
- emolinnut: kalkkuna väh. 28 vk	0,05
- emolinnut: hanhet väh. 30 vk	0,03
- emolinnut: sorsat, fasaanit väh. 26 vk	0,03
- emolinnut: ankat väh. 25 vk	0,03

LIITE 7 Puutarhakasvit

Yksivuotisiin puutarhakasveihin luetaan ne kasvulohkot, joilla kasvatetaan koristekasveja, vihanneksia, siemenmausteita, mauste- ja lääkekasveja. Koristekasveilla tarkoitetaan yksi- ja monivuotisia avomaalla leikko- ja kuivakukiksi viljeltyjä koristekasveja. Vihanneksiin luetaan myös muun muassa tilli, persilja ja piparjuuri sekä monivuotiset vihannekset kuten maa-artisokka, raparperi ja parsat. Siemenmausteisiin luetaan muun muassa korianteri ja sinapit. Mauste- tai lääkekasveihin voidaan lukea muun muassa basilika, etelänarnikki, helokki, iisoppi, kamomillasaunio, kangasajuruoho, kehäkukka, keltakatkerokko, kesäkynteli, kissanminttu, koiruoho, kultapiisku, liperi, maraljuuri, maurinmalva, maustekirveli, maustemeirami, minttu, mäkikuisma, särmäkuisma, mäkimeirami, niit-tyhumala, nokkonen, ei kuitenkaan kuitunokkonen, punahattu, purasruoho, rakuuna, ratamot, reunuspäivänkakkara, rohtoraunioyrtti, rohtosormustinkukka, rohtovirmajuuri, ryytisalvia, saksankirveli,

siankärsämö, sitruunamelissa, takiaiset, timjami, tuoksuampiaisyrtti, ukontulikukka, rohtotulikukka, unikko, öljyunikko, villasormustinkukka, väinönputki, yrtti-iiso ja lääkepaju, jonka viljelystä on sopimus lääketehaan kanssa.

Monivuotisiin puutarhakasveihin luetaan muun muassa omena, luumu, kriikuna, kirsikka, päärynä, makea pihlajanmarja, mansikka, mustaherukka, punaherukka, valkoherukka, viherherukka, karviainen, vadelma, mesivadelma, mustavatukka, mesimarja ja jalomaarain, tyrni, pensasmustikka, marjaronia, ruusu ruusunmarjojen tuotantoon, ruusukvitteni, tuomipihlaja, puolukka, karpalo ja lakka. Taimitarhakasveilla tarkoitetaan monivuotisten koristekasvien eli perennoiden, pensaiden ja puiden sekä marja- ja hedelmäkasvien taimituotantoa, johon luetaan myös katu- tai puistopuuviljelykset. Taimitarhakasveihin luetaan myös pellolla kasvatettavat monivuotiset puut ja pensaas, joista korjataan ammattimaisesti vuosittain leikkohavuja tai leikkovihreää. Taimitarhaviljelyalaan kuuluu myös pistokkaiden ja astiataimien tuotanto kasvulohkoilla katteiden alla, esimerkiksi kevyissä muovihuoneissa.